

naša luč

1994
oktober
10

slovenske stopinje

ilirske province

14. oktobra 1809 je Napoleon z dekretom ustanovil **ilirske province**. Razdeljene so bile na šest civilnih in eno vojaško: Koroška, Kranjska, Istra z Goriško, Hrvaška, Dalmacija, Dubrovnik in Vojna krajina, ki je mejila na turško carstvo. **Glavno mesto** provinc je bila **Ljubljana**. V njej je prebival generalni guverner provinc, ki je vse višje upravne zadeve prepustil v roke francoskim uradnikom. Uveljavili so se novi zakoni, ki so uvedli civilno poroko, enakost vseh državljanov, splošno vojaško ob-

Francози so mislili, da smo Slovenci potomci staroveških Ilirov, zato so novo upravno pokrajino imenovali Ilirske province. Podobno je mislil tudi Valentin Vodnik v svojem delu Narodna zgodovina, kjer pravi, da smo "že oddavna avtoni".

veznost, odpravili so vse deželne stanove in fevdalcem odvzeli vse upravne pravice.

Francози so dodobra spremenili organizacijo tedanjega šolstva. Namesto prejšnjih trivialk so uvedli **štirirazredne osnovne šole**. Naslednja stopnja je bil študij na gimnaziji ali drugi strokovni šoli. Takrat se je v šolah zelo povečal pomen slovenskega jezika - leta 1810 so začeli poučevati v "**deželnem jeziku**".

Francози so hitro uveljavili načelo gospodarske svobode v obrti, kar je spodbudilo velik razcvet te dejavnosti. S svobodno trgovino in z razcvetom obrti se je pri nas začel krepiti **sloj meščanstva**, ki je odigral pomembno vlogo pri razvoju slovenskega narodnega gibanja.

Leta 1813 (po Napoleonovem porazu) so slovenske pokrajine zopet prišle pod avstrijsko oblast. Dunajski dvor je hotel obdržati nekatere upravne rešitve iz časa Ilirskih provinc. Tako naj bi Kranjska, Koroška, Goriška, Trst in Istra sestavljali "Kraljevino Ilirijo", ki pa bi bila podložna dunajskemu dvoru. Vse to je ostalo zapisano le na papirju, slovensko ozemlje pa se je razdelilo na **ljubljski in tržaški gubernij**.

čas narodnega prebujenja

Francози so si na Slovenskem pridobili veliko prijateljev, ki so cenili novo upravo

NASLOVNA FOTOGRAFIJA:
ŽUPNIJSKA CERKEV SV. JURIIJA V
VIDMU OB ŠČAVNICI

(foto: Mirko Kambič)

V Ljubljani so Francozi tedanjo osrednjo šolo preimenovali v "akademijo" s fakultetnim pokom filozofije, medicine, prava, tehnike in teologije. Šolalo se je prek 300 slušateljev, največ teologov, ki so bili večinoma revnega stanu.

in vse novosti, te so pripomogle k prebujenju slovenske narodne zavesti. V javnem življenju so namesto o Kranjcih, Štajercih itd. začeli govoriti o Slovencih.

Osrednji lik tedanjega časa je bil zagotovo **baron Žiga Zois**, ki so ga cenili tako Francozi kot tudi domačini. Bil je eden največjih mineralogov v tedanji Evropi. Po njegovem nasvetu so Francozi **uvedli slovenski jezik** v urade in šole.

Drugi veliki mož je bil **pesnik in duhovnik Valentin Vodnik**, ki je utrl pot slovenskega jezika z več slovenskimi učnimi knjigami. Napisal je pesem "Ilirija oživiljena", v kateri poje slavospev domovini in svobodi. Poleg drugih del je l. 1811 napisal slovnico "Pismenost" in slovar slovenskega jezika. Bil je ravnatelj ljubljanske gimnazije in nadzornik ljudskih šol.

Z Ilirskimi provincami smo se Slovenci srečali s tedaj najnaprednejšimi evropskimi idejami. Misel o oživiljeni Iliriji pa je bila prvi korak na poti k programu Zedinjene Slovenije iz leta 1848.

pripravil L.B.
(se nadaljuje)

koalicija s figo v žepu

436676

Zunanji minister Lojze Peterle, prvak krščanske demokracije, je nepreklicno odstopil s funkcije podpredsednika slovenske vlade in zunanjega ministra.

Vzrok za tako odločitev je v izvolitvi Jožefa Školča za predsednika slovenskega parlamenta, s katerim so se porušila vsa do sedaj dogovorjena razmerja v koaliciji.

Omenjeni tovariš Školjč:

- je bil vseskozi član vseh možnih družbeno-političnih organizacij v času komunističnega sistema,

- kljub svoji navidezni kritičnosti do starih struktur, jim je vseskozi ostajal zvest,

- je eden tistih, ki se je s težkim srcem odločil za osamosvajanje in je pri tem iskal vse možne izgovore, da bi se zgodba o samostojni Sloveniji prehitro uresničila,

- v Liberalni stranki je bil voditelj trde - neokomunistične linije, ki ni bila naklonjena Drnovškovi viziji liberalne demokracije.

S tem dejanjem se je politični prostor odločanja prevesil iz nekdanj bolj ali manj namišljene sredine (zaradi koalicije s SKD) v čisto levico. Vladajoči liberalci (LDS) pa so se tako vrnili v nedrja svoje matere, od katere so pred nekaj leti tako premišljeno in prefinjeno "ubežali".

Po besedah ministra Peterleta je bilo to dejanje Liberalne demokracije Slovenije "nekorektno, izsiljevalsko in vzvišeno... zato odstopam zaradi zvestobe lastnim moralnim političnim načelom in zvestobe stranki, ki jo vodim".

Spoznanje je na mestu... toda ali ni malo prepozno?

Bolje pozno kot nikoli?!

Ljubo Bekš

Izdajatelj in lastnik: Zveza slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi. Založnik: Družina

Glavni urednik: Ljubo Bekš, 61000 Ljubljana, Poljanska 2, odgovorni urednik: Janez Pucelj, 46149 Oberhausen 11, Oskarstr. 29. Tisk: Novamedia, 61000 Ljubljana

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
NAŠA LUČ
Poljanska c. 2
61000 Ljubljana

NAROČNINA

(v valuti zadevne dežele):

Avstrija ..... 200 ATS
Anglija ..... 11 GBP

Belgija ..... 690 BEC
Francija ..... 106 FRF
Italija ..... 24.000 ITL
Nizozemska .... 35 NLG
Nemčija ..... 30 DEM
Švica ..... 27 CHF
Švedska ..... 130 SEK
Avstralija ..... 26 AUD
Kanada ..... 23 CAD
ZDA ..... 20 USD
Slovenija ..... 1400 SIT

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-147/94 (23.2.1994) šteje Naša Luč med proizvode, za katere se plačuje 5% prometni davek. Naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava NAŠE LUČI.
PRINTED IN SLOVENIA

Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali z vplačilom preko banke na enega sledečih računov pri Krekovi banki v Ljubljani:
tekoči račun NL, št. ev.: 51800-620-336 200-15-20/38 ali devizni račun NL, št. ev.: 51800-620-336 200-1129-17.

“sinčkov edinčkov, reši nas, o gospod!”

Ob mednarodni konferenci v Kairu sem se spomnil, kako smo se pred leti začeli spopadati s podobnimi težavami. Naš Zeleni Dol se je namreč že od nekdanj ponašal z zdravo družino s številnim otroškimi živ-žavom. Po starih častitljivih kmečkih domovih se je prekopicovalo po petero, šestero pa tudi po desetero in več otroških ritk in glav. Ves ta otroški drobiž je vokal in se smejal, jedel, lulal in kakal ter spal v enem samem prostoru v "hiši". Zvečer so polegali vsepovsod; mlajši po posteljah, drugi po klopeh, za pečjo in na peči, pa po raznih predalih kredenc, kostnov in omar. Čez dan so jih

lepo zaprli. Tako so živeli skromno, zadovoljno in veselo polno življenje.

Hudič nam je zavidal to lepo blagoslovljeno življenje. Kjer vrag sam ne uspe, tja pošlje babo. V našo vas se je priselila "socialistična babica". Menda so jo nalašč poslali v našo zdravo, vedno katoliško dolino, da zapele naše ženske v uporabo raznih hudičevskih sredstev. Vse to mi je zaupal krajevni zdravnik, saj jo je začel preganjati zaradi neodgovornih mazaških posegov pri naših nosečnicah. Bela kuga je začela stegovati svoje kremplje po zdravih narodovih koreninah. Z leta v leto se je manjšal otroški

prirastek. Nekega decembra so prikazali statistični podatki večje število pogrebov kot rojstev. In v vasi s socialistično babico nismo v tistem letu imeli niti enega rojstva. Kriminalno stanje, treba bo zatrobiti preplah.

Na praznik sv. Družine sem približno takole nagovoril božje ljudstvo; "*Dragi starši, drage družine. Stvar je taka in taka. Prišli smo že tako daleč, da npr. iz naše največje vasi čez 7 let ne bo nihče od otrok stopil v 1. razred, nihče šel k prvemu svetemu obhajilu in pozneje k birmi, nihče od tega letnika pozneje k vojakom. Mar ni to žalostno?! Kaj naj kot župnik storim?*"

V Kamni Gorici pri Kropi, kjer sem bil najprej za župnika, je bil davno pred mano neki zelo goreč župnik. Ko je podobno kot pri nas začela upadati rodnost, ne bodi len, se je odločil in šel k ljudem. Ob zimskih večerih je hodil od hiše do hiše, trkal na okna kamer in prijazno nagovarjal starše: "*Dobri ljudje, ljubi starši, imejte se radi med seboj, Bog naj vas blagoslavlja!*" In pripovedujejo stari ljudje, da je bilo v naslednjih letih otrok kot tepk pod drevesom, kadar jeseni hruško otreseš, in kot hroščev v hroščevem letu.

Poglejte, kako so v naših skromnih družinah ob žgancih, mleku in kislem zelju rasli spo-

Višarsko srečanje - okrogla miza o maldih v Žabnicah (foto F. Petrič)

sobni, delavni in pošteni ljudje. Poglejte, ena sama naša hiša s 13 otroki je dala skupnosti dobrega zdravnika, višjo medicinsko sestro, kar dva duhovnika, eden je misijonar v Afriki, eno laično misijonarko itd., potem pa še vrsto odličnih zakonskih mož

otrokom

(Katarina Fistrovič)

Naj bo ta solza
na mojem licu
kot zvezda danica
za vse zapuščene otroke.

Naj bo ta rana
v mojem srcu
kot vrelec življenja
za vse izgubljene otroke.

Naj to ta temna noč
v moji mladosti
kot s soncem ožarjeno jutro
za vse trpeče otroke.

Naj bo ta pesem
molitev
za vse rojene
in vse
nikoli rojene otroke.

in žena. Zdaj pa je začela prodirati med nas "tuja učenost", pogubna meščanska manira, imeti samo enega ali dvoje otrok. Zakonska postelja je postala navadna javna hiša, kjer se imajo samo radi, pa ne "pridelajo" nobenega otroka. Iz lastne skušnje veste, kakšen križ je po navadi s sinčkom edinčkom, živ obup. Vse se mora že od rojstva naprej vrteti okoli njega in gorje tisti ženi ali tistemu možu, ki se z njim poroči. Včasih so se norčevali "sinčkov edinčkov, reši nas, o Gospod!" No, če bo šlo tako na-

Papež Janez Pavel II. je obiskal vernike na Hrvaškem (foto J. Zadavec)

prej, bomo morali pri naših procesijah sv. Rešnjega Telesa dodati poleg prošnje "kuge, lakote in vojne" še "sinčkov edinčkov, reši nas, o Gospod!"

+ + +

Čez kakega pol leta me po nedeljski maši pred cerkvijo vsa srečna nagovori neka naša žena. "Don Kamilo, pogledite me, ta otrok je pa vaš!" in se potrepla po trebuhu. "Tih, nikar tako glasno, le kaj si bodo ljudje mislili o meni! Kako moj?" - "No, zdaj se pa še izmikate! Spomnite se vaše pridige, sinčkov edinčkov, reši nas, o Gospod. Z možem sva takoj naročila še enega otroka. In če bo srečno privekal na svet, bova vas prosila za botra."

Otrok pa je v mami raste, spraševal vest ženskam na vasi, vzbujal zavist, budil zdrav materinski čut, ženski krik po otroku. In ljudje so na glas premišljevali: Mislimo, da otroci prinašajo samo delo, jezo, skrbi in dolžnosti.

Toda potem vendar opazimo, kako otroci prinašajo vedrino v našo vsakdanjost. Otroci so majhni odposlanci božje ljubezni. Kaj bi bil naš vsakdanjik brez otrok, za katere moramo danes skrbeti? In - kaj bi bili mi v starosti brez otrok?

Vas pozdravlja...

Vaš don Kamilo

zahvala

Člani društva Zedinjena Slovenija pošiljamo s svojega 47. rednega letnega občnega zbora vam in vsem vašim bralcem iskrene pozdrave.

Želimo vam veliko uspehov in božjega blagoslova pri vašem delu.

Prav lepo pozdravljamo.

tajnik Emil Cof
predsednik prof. Tine Vivod

kaj je služba v Cerkvi?

poklicani za delo v svetu

Z imenom vernik navadno imenujemo člana Cerkve, ki nima duhovniškega posvečenja. Uradno jim pravimo **laiki**. Laik v Cerkvi je človek, ki je po krstu včlanjen v Cerkev in je deležen splošne Kristusove duhovniške, preroške in kraljevske službe. To je časten naziv, saj smo poklicani in pooblašteni za delo pri razvoju Cerkve. Laiki v Cerkvi nismo drugorazredni verniki; zaradi prerojenja v Kristusu imamo vsi enako dostojanstvo in naloge. Od klerikov se ločimo po tem, da nismo uradno poslani, od redovnikov pa, da živimo v svetu. Laiki naj bi si prizadevali, da v evangelijskem duhu požlahtnimo svetne zadeve, izpričujemo vero, upanje, ljubezen - z eno besedo, da smo "kvas sveta".

Naloga Cerkve je, da deluje v svetu in za svet. To njeno poslanstvo uresničujejo predvsem laiki, in sicer na vseh področjih življenja: v zakonu in družini, pri vzgoji in dobroti, na delovnem mestu, v znanosti in umetnosti, gospodarstvu in politiki... Glede na grobe, celo uzakonjene kršitve morale in človekovih pravic, je de-

lo laikov v družbi še kako potrebno. Zavedamo se, da bi morali veliko več storiti pri pokristjanjevanju človeštva.

Naša dejavnost pa ni usmerjena samo v svet. Laiki smo soodgovorni tudi za razvoj Cerkve same. Težave ljudi, hrepenenje in pričakovanje, tesnoba in skrbi moramo predstaviti v cerkvenih skupnostih in jih skupaj reševati. Skupnost, ki se zrelo odziva na odprta vprašanja, tudi sama sebe izpopolnjuje. Za takšno delo Cerkev nujno potrebuje zrele krščanske laike, moške in ženske (slednje morajo nastopati popolnoma enakovrno z moškimi).

služba in služenje

Služenje je izvirna svetopisemska naloga; Jezus je prišel, da bi stregel, ne da bi mu stregli. Ni službe v Cerkvi, ki bi ne zahtevala **odpovedi sebi** in služenja bližnjemu.

Jezus nam je pokazal, kako moramo služiti; izmed učencev jih je izbral dvanajst in jih poslal v svet oznanjati veselo oznanilo. To je poleg splošne poklicanosti še poseben poziv v apostolsko službo. Polnost služenja pripada škofom, duhovniki z njimi sodelujejo,

Obnovljen križ v Kašlju pri Ljubljani potem, ko so ga neznanci požagali

kadar oznanjajo božjo besedo, delijo zakramente in opravljajo druga pastoralna dela; diakoni so skrbniki božje besede pri obredih ter zadolženi za dobrotelost.

Cerkveno službo lahko opravlja samo, kdor je poslan in pooblaščen. Jezus je od Očeta prejel poslanstvo in ga izročil apostolom. Niti posameznik niti občestvo si samemu sebi ne moreta oznanjati evangelija ali dati milosti. Beseda mora biti oznanjena, milost podarjena od zgoraj. Pooblastilo za služenje je vsebovano v poslanstvu, ki ga podeli Jezus, torej ne verska skupnost; gre za služenje v Jezusovem imenu in osebi! "Kdor vas posluša, mene posluša" (Lk 10,16), Pavel pa piše: "Namesto Kristusa smo poslani" (2Kor 5,20).

Splošno duhovništvo vernikov in duhovniška služba sta različni po vsebini, vendar naravnani druga na drugo; vsako je po svoje deležno Kristusovega duhovništva. Vendar sploh ne drži, da bi bili nosilci služb, npr. škofje, zaradi nje bolj sveti kot verniki; saj osebna svetost raste iz drugih darov!

Duhovnik je odbran od "črede"

Človeštvo ne potrebuje izrednih talentov; zadoščata ljubezen in zdrava pamet.

M. Auvil

in poslan določeni skupnosti, da jo vodi, svari in pokori. Ker je sam potreben odpuščanja, ker ga vera občestva "nosi", ker mora biti navzoč pri vsaki dejavnosti, ustvarja njegovo poslanstvo napetost. Živi z verniki, a ni eden od njih, niti ne sme biti "ljudski", tako da bi se ljudem v vsem in brez presoje prililil.

Značilnost cerkvene službe je tudi zbornost. Služba je podeljena posamezniku samo v skupnosti drugih nosilcev iste službe. Škof prejme in opravlja svojo službo znotraj škofovskega zbora v povezanosti z rimskim škofom, duhovniki pa znotraj duhovniške skupnosti škofije pod vodstvom svojega škofa. Kdor bi hotel delovati neodvisno od občestva, bi se iz njega izločil.

v službi edinosti

Papežev prvenstvo in nezmotljivost sta lastni katoliškemu umevanju Cerkve in sta odločilnega pomena za ohranjanje edinosti. Danes ne govorimo toliko o papeštvu, ampak bolj o Petrovi službi edinosti.

V Svetem pismu je veliko bese-

(Pariz) *Pariški Slovenci skupaj z nanterkim škofom*

dil o apostolu Petru. Najzgovorneje je Petrov lik opisal evangelist Matej ob apostolovi izpovedi Jezusovega mesijanstva. Jezus mu je tedaj najprej spremenil ime in napovedal, da bo kot skala trden in nepremagljiv temelj Cerkve (*Peter-Skala*), da mu bo dal oblast vladanja in upravljanja (*ključni nebeškega kraljestva*) in da bo obvezujoče odločal o nauku in n raveh (*oblast zavezovati in razvezovati*) (Mt 16,18-19)

Od teh besed oziroma napovedi do oblikovanja nauka o prvenstvu in nezmotljivosti Petrovega naslednika je dolg zgodovinski razvoj, ki ga je prvi vatikanski koncil (1869/70) povzel v dveh verskih resnicah:

1. Rimski škof ima **polno, vrhovno in vesoljno oblast** glede nauka, morale, upravljanja in vodenja celotne Cerkve (prvenstvo oziroma primat).

2. Vsak Petrov naslednik je v učiteljski službi **nezmotljiv**, kadar slovesno razglašča zadeve vere in morale.

naloga Petrovega naslednika

Papeževa naloga je prizadevati si za enotnost Cerkve, tako škofovskega zbora kot krajevnih cerkva. Petru jo je podelil Jezus (po njem so je deležni vsi njegovi nasledniki). To je primat oziroma prvenstvo Petrovega naslednika.

Njegova vrhovna oblast pa ni neomejena in absolutna. Ozirati se mora na evangelije in celotno Sveto pismo, na cerkveno izročilo ter zakramentalno in škofovsko ureditev Cerkve.

Kot je bil Jezus znamenje, kateremu se bo nasprotovalo, tako je tudi Petrova služba predmet kritike, upora in ciničnega zasramovanja že skoraj dva tisoč let.

pripravil B. Makovec

Na župnijo je prišel nov duhovnik in že prvo nedeljo navdušil s svojo pridigo. Naslednjo nedeljo so ljudje pričakovali nekaj posebnega, a duhovnik jih je razočaral, ker je ponovil pridigo prejšnje nedelje. Isto se je ponovilo še vse naslednje nedelje. Nekomu pa so popustili živci in je duhovnika vprašal: "Zakaj pa pridigate vedno eno in isto? Ne znate povedati ničesar novega?"

Duhovnik je odgovoril: "Zakaj pa živite danes prav tako kot pred petimi tedni? Ko boste to, kar sem do zdaj povedal, uresničili v svojem življenju, bom pripravil novo pridigo."

+ + +

Možu, ki je hotel postati kristjan, na da bi se vključil v versko občestvo, je Jezus, tako pripoveduje legenda, povedal to priliko.

Skupina mož je zakurila ogenj in posedla okrog njega, da bi jih ogenj grel, plamen pa razsvetljeval. Nekomu od njih pa to ni bilo všeč in se je z gorečim kosom lesa umaknil od ognja in ljudi. Goreče poleno je kmalu začelo dogorevati in mož je ostajal v čedalje večji temi pa še mrazilo ga je povrhu. Zamislil se je, vzal ogorek in se vrnil k ognju in ljudem. Njegovo poleno je hitro vzplamnelo in mož se je spet lepo grel ter plamen je obsijal njegov obraz.

KATEKIZEM KATOLIŠKE CERKVE

Človek v redu vesolja

Spoznavamo, da vladajo enake zakonitosti tako v vesolju kot na zemlji. Povsod se dogaja noč in dan in vir luči ni samo naše sonce. Plima in oseka sta v zvezi z luninimi menami. Tek zemlje okoli sonca določa leto in letne čase v strogem zaporedju. Vplivi in povezave reda v vesolju s človekom so tudi v marsičem presenetljivi. Kakor dogajanje v naravi vpliva na človeško duševnost, tako ima svoj odmev tudi dogajanje v vesolju. Človek je del materialnega sveta in kot tak tudi podvržen redu v njem. Pomladno razpoložnje ima drugačen vpliv na duševnost kakor jesen ali zima. Razporeditev ozvezdij v času človekovega rojstva ima svojevrsten vpliv na novorojenega in na vse druge ljudi tisti čas. Lahko bi preprosto rekli, da se **"zven" vesolja prenaša v "zven" zemlje in človeka**. Tako vesolje kot vse dogajanje v človekovem telesu (presnova hrane, starost...) je podvrženo isti harmoniji - torej redu božje vsemogočne volje. Človek se je vedno spraševal, ali je mogoče na podlagi položaja zvezd priti do splošnoveljavnih principov oziroma do znanosti, ki bi razložila njihove vplive na človeka. Za človeka ni zadosten odgovor, da je vse le naključje. Človek išče smisel.

Tako je človek zvezdoslovec v tisočletjih izdelal zamotan sistem razlag, ki so "uporabne" za vsakega, če le ve za čas in kraj svojega rojstva. Tako je **nastal horoskop**, ki pojasnjuje, v kakšnih razmerjih

so stala nebesna telesa v času prihoda na svet in kako se spoznava vpliv takratnega stanja.

Pozabljena dejstva

Pretirano je poudarjati vpliv na rojstni dan, saj je človek že devet mesecev prej na svetu. Čeprav je rojstvo gotovo posebej občutljiv čas človekovega življenja, je vendarle nesporno, da ostane ves čas življenja med temi vplivi. Znanstveniki pa pri tem poudarjajo naslednja dejstva, ki jih noben časniki ne zapiše ob horoskopu:

1. Zvezde in planeti ne morejo človeka k ničemur "prisiliti". Tudi nimajo nobene magične oziroma psihične moči. Moči iz vesolja so enakovredne vplivu deževnega dneva, ki deluje na nas drugače kakor sončna jasnina, modrina neba in suh zrak.

2. Človek je od začetka svojega življenja predvsem v posesti svobodne volje.

3. Pravi zvezdoslovec ne more iz védenja o vplivih iz vesolja nikoli dati nekega jasnega in nezmotljivega odgovora za človeka za en dan in še manj za njegovo prihodnost. Če npr. komu horoskop govori o principu "volje", te

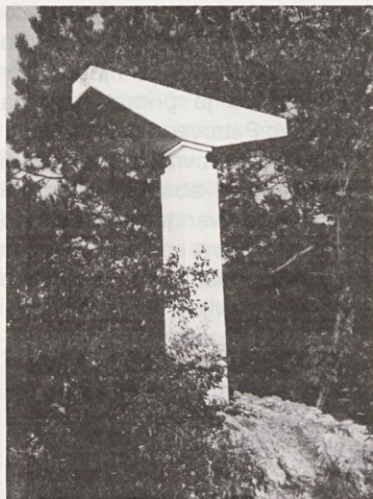
daj to nikakor ne pomeni samo ene jasne razlage. Za koga bo to dobro, za drugega pa slabo. To je odvisno od človeka, od njegove kasnejše oblikovanosti in vzgojenosti, od njegove volje. Ne more pa biti ozvezdje "krivo" ali "zaslužno". P. Voss dodaja k temu: Znanstveno zvezdoslovno védenje nam more le pripomoči, da sebe bolje spoznamo in razumemo tudi s tega vidika, kako deluje na naš svet in vesolje. Poudarja tudi, da je za samospoznavanje treba te podatke o vplivih iz kozmosa meditirati, jih premišljevati, da bi jih znali prav razložiti samo sebi. To pa nam pove, da je z vesoljskimi stvarmi in silami tako kot z vsemi drugimi okoli nas, saj more človek šele s premišljevanjem dojeti notranji pomen stvari zanj in za njegovo življenje.

Za zdravo pamet

Povsem napak je, kadar to vpletenost našega bivanja v kozmos omejimo le na tisto, kar nam ponujajo **"astrologi in horoskoparji"**, ki po časnikih ponujajo duhovite fantazije in v njih najpogosteje prebiramo "sporočila in napovedi" v stilu: *"Jutri boste spoznali svojega življenjskega partnerja" ali "varujte se človeka, ki vam bo zaupal svojo zgodbo"*. To so prevare in laži. Prav tako je na goli fantaziji in pogosto na pregrešnem varanju osnovano razno vedeževanje, iskanje nasvetov pri "ženskah, ki odkrivajo uroke", in mišljenje, da mi je to storil(a) moj sovražnik(ca)" Vse to je zelo v nasprotju s spoznanjem, ki ga daje božji nauk. Pregrešno je, če kristjan zamenja zdrav nauk s takim praznoverjem. Treba je res moliti, da bi v času stiske in preizkušnje ne nasedli takšnim poceni razlagam, ki so lahko v mnogočem usodne za duševno zdravje človeka in za njegovo vero.

pripravil jp

"Teodozijev križ" nad Vrhpoljem pri Vipavi (foto Jan Krist)

Slovenija

Moja dežela.

na sploh

DR. JANEZ ORAŽEM

Dvanajstega avgusta je umrl dolgoletni rektor Bogoslovnega semenišča v Ljubljani, dr. Janez Oražem. Rojen je bil leta 1910 na Runah na Blokah. Vzgoji bogoslovcev je posvetil največ pozornosti, bil je duhovni oče mnogim generacijam duhovnikov. Dvaintrideset let je bil profesor pastoralne teologije, liturgike in homiletike; spisal je več molitvenikov in veroučnih učbenikov ter urejal teološko knjižnico. Zlasti pomembno je bilo njegovo delo v

času komunističnega preganja; četudi je bil nekaj časa zaprt, se je pogumno loteval težkih in tveganih nalog v Cerkvi: urejanje Oznanila, pridiganje in sestavljanje pridigarških osnutkov. Nemo goče je tu navesti vse kar je storil, samo občudujemo lahko njegovo delavnost ter modro in tehtno svetovanje; pri tem je bil izredno sproščen in neposreden.

ODLIKOVANJE RDEČEGA KRIŽA

Predstavniki RK Slovenije so nadškofu dr. A. Šuštarju izročili najvišje priznanje te ustanove pri nas - Listino o častnem članstvu. S tem so izrazili spoštovanje in dali priznanje za njegovo delo z bolni-

(Kamnik) Spomenik slovenskemu generalu Rudolfu Maistru

ki, onemoglimi in socialno ogroženimi. Nadškof se je zahvalil in zaželel, da bi Rdeči križ in Cerkev še naprej dobro sodelovala.

DIJAŠKI DOM

V Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano so odprli in blagoslovili Jegličev dom za dijake klasične gimnazije. V njem je v 44 sobah prostora za 110 dijakov, in sicer letos za 74 dijakov prvega in 36 dijakov drugega letnika. Javnosti je bil dom predstavljen 11. novembra; predstavitve so se udeležili tudi nekdanji gojenci Jegličevega doma.

PRVA NAGRADA LUTKARJEM

Lutkovno gledališče iz Ljubljane je na 27. mednarodnem festivalu, udeležilo se ga je 16 lutkovnih skupin iz devetih držav, prejelo dve odlikovanji: prvo nagrado gledalcev in glavno nagrado otroške žirije.

PROMETNA VARNOST

Med letoma 1970 in 1993 je v Sloveniji v prometu izgubilo življenje 13.781 ljudi, poškodovanih jih je bilo 218.787. Od tega je v istem časovnem obdobju umrlo na ce-

ZDRAVA PAMET

KMETJE IMAMO RADI DOLGE KLOBASÉ
IN KRATKE PRIDIĞE ...

MARKO

Karikatura: Marko Kočevar

(Dunaj) Srebrnomašnik Toni Štekl na dan slavlja med svojimi prijatelji

stah 1.390 otrok, 40.000 pa jih je bilo poškodovanih. Drugače povedano, izgubili smo za eno šolo (55 oddelkov) otrok!

NEURJA IN POŽARI

Avgustovske vremenske nevshečnosti so znane, bolj redka pa so neurja, ki nam jih je zakuhal letošnji konec poletja. Močni nalivi so uničevali gospodarska poslopja, zalivali podvoze in kleti, zasilali ceste, odnašali mostove in brvi... Najhuje je bilo v celjski, krški in sevniški regiji, v Zasavju, na Koroškem, v okolici Maribora, v Prekmurju, Bohinjski dolini in Ljubljani... Pravi tornado je opustošil Kostanjevico na Krki in Šentjernej tja do Dolenjskih Toplic. Dež so spremljale strele, ki so udarjale predvsem v gospodarska poslopja in povzročale uničujoče požare. V Savinjski dolini je toča uničila prenekatero hmeljišče, največ v Dobrši vasi (5 hektarjev). Podatki o škodi še niso znani.

DOLENJSKA

V tem delu Slovenije je mnogo

raznovrstnih turističnih zanimivosti.

- Otočec ponuja poleg teniških igrišč še steze za jahanje (v kilometer oddaljenem gradu Struga imajo na voljo 40 jahalnih konj), kolesarske in trim steze, ribarjenje in čolnarjenje na Krki (zlasti "rafting" - spust po rekah) od izvira do izliva.

- Trdinova pešpot vodi prek cele Dolenjske in je del evropske pešpoti.

- Pravo kraško podzemlje s kapniki in drugim odkriva Lukenska jama z izvirov Temenice. Prav tako dostopna in nič manj zanimiva je jama pri Dvoru, ki vodi prav do Krke. Lepe kapnike in kristalno čisto podzemno jezero lahko občudujemo v Šolnovem breznju pri Prevolah. Najlepša in največja dolenjska jama pa je jama pri Mihovcu.

SOŠKA POSTRV

Pred leti je soški postrvi, ki je izgnila že iz voda Italije, Hercegovine, Črne gore in Albanije, grozil pogin tudi v Soči. Zavod za

ribištvo je s pomočjo francoskih strokovnjakov v akvarijih vzgojil plemenke, iz njihovih iker so letos v Sočo in pritoke spustili 700 odraslih soških postrvi, starih od tri do pet let. Danes v naših ribogojnicah lahko letno vzgojijo do petsto tisoč mladic. Prepričani so, da je to zadostna pomoč naravni prirasti jat teh rib.

GOSPODARSTVO

V prvem polletju smo izvozili blago v vrednosti 3,24 milijarde dolarjev, uvozili pa za 3,31 milijarde dolarjev; tujini smo torej dolgovali 75 milijonov dolarjev.

V mesecu juliju je bil obseg proizvodnje 12 odstotkov večji kot pred enim letom. Inflacija pa je naraščala s približno enako stopnjo kot junija - nekaj nad enim odstotkom.

TURIZEM

Prva polovica leta 1994 kaže na bogat turistični izkupiček. Od januarja do konca junija so našeli 290.000 tujih in 807.000 domačih gostov. Prenočitev je bilo tri milijone dvesto petdeset tisoč. Največ gostov je obiskalo Portorož, sledi Čatež... največ tujcev je prenočevalo v Ljubljani in na Bledu.

Veriga hotelov Metropol na slovenski obali je v prvih osmih letošnjih mesecih imela polovico več gostov kot pred enim letom, skupine hotelov Palace in Riviera pa v istem času za dobro tretjino več.

To kaže na rast zaupanja tujcev naši družbeni in gospodarski trdnosti.

TAKSISTI

V Ljubljani je "prostora" za okoli 200 taksistov, trenutno pa jih je nad 500. Ti so se več kot podvojili, ker po novem lahko zasebna podjetja zaposlujejo taksiste, ne

da bi ti imeli potrjeno o dveletni šoli za voznike. Zahtevajo le izpit o poznavanju Ljubljane (kupiti ga je mogoče za 200 DEM). Druga težava so čakalni prostori za taksije; teh je premalo, novih pa ne načrtujejo. Če temu prištejemo še dotrajanost vozil in malomaren odnos do zunanjega videza, lahko razumemo, da mestu niso v ponos.

VINSKI SEJEM

Konec avgusta so Ljubljano zasedli domači in tuji vinarji, ki so z različnimi prireditvami in v sprevedih po izvirno okrašeni Stari Ljubljani in središču mesta (mala vinska cesta), prispevali k sejemskega razpoloženju. Na Gospodarskem razstavišču je razstavljal vinski dosežke 164 razstavljalcev iz 12 držav.

Vesela družba iz Pariza

stojank, ki obiskovalcem dajejo zatočišče, hrano in prenočitev (80 postelj). Člani planinskega društva si prizadevajo, da bi preusmerili ljubitelje planin iz močno obiskovanega triglavskega, krnskega in mangartskega pogorja na Kanin.

DOBRAVA PRI ŠKOCJANU

Dotrajan, leta 1910 postavljen leseni most prek Krke so podrl in sezidali betonskega (102 m). Ker je 1,4 metra višji od prejšnjega, je tudi del ceste med Škocjanom in Šentjernejem, ki je bil ob obilnem dežju vedno poplavljen, za prav toliko dvignjen. Celotno naložbo, ki je stala 160 milijonov tolarjev, je plačalo ministrstvo za promet in zveze.

IDRIJA

Zadnje nedeljo v avgustu so pripravili čipkarski festival. Prvi večer je bila modna revija sodobnih krojev in barv s posrečeno umeščenimi čipkami v oblačilih. Naslednji dan je bila predstavljena zgodovina čipkarstva in rudarska godba, bo naslednje leto

praznovala 300-letnico obstoja. V hitrosti in natančnosti izdelave čipk se je pomerilo 150 klekljaric; najboljše tri so bile nagrajene. Čipkarstvo pri nas ne bo izumrlo. Številne gojenke več kot sto let stare čipkarske šole se bodo lahko naprej usposabljale po srednješolskem čipkarskem programu.

IŽAKOVCI

Tako imenovani tradicionalni "bürjaški" dnevi so trajali ves teden. Najprej je bil prikazan starodaven način utrjevanja obrežja Mure. Sledil je tridnevni ekološki tabor. V razpravah o varovanju okolja je bilo povedano, da je pitna voda lani na tem območju vsebovala 160-krat preveliko koncentracijo amonijaka (letos "samo" še 20-krat preveč) in da je zaradi preobilice nitritov v hrani trikrat več spontanov, kot je slovensko povprečje, ter 20 odstotkov več predčasnih porodov... Kljub opozorilom pa pristojni niso poskrbeli niti za namestitve nitrofiltrirnih itd. Največji krivec za škodo v okolju je svinjska farma

od tu in tam

ANDRAŽ NAD POLZELO

V idiličnem kraju Savinjske doline so letos enajstič zapovrstjo organizirali prireditev "Peli so jih mati moja". Sto dvajset nastopajočih iz osemnajstih družin (skupino lahko sestavljajo člani samo ene družine) iz Slovenije, Italije, Madžarske in Avstrije, je prepevalo pesmi, kot so jih slišali od prednikov. S tem ohranjajo izročilo družinskega petja, ki ga niti sodobni način življenja in organiziran prosti čas ne moreta povsem izničiti.

BOVEC

Za 10. obletnico postavitve doma Petra Skalarja na Kaninu so bovški planinci in predstavniki občine Tolmin pripravili manjšo slovesnost. Dom je ena najvišjih (2.260 m) slovenskih gorskih po-

Spomin na srečanje, ki ga je pripravilo Slovensko kulturno društvo Lipa iz Münchna

Nemščak in neizpolnjene obljube o novem vodovodu.

PTUJ

Festival slovenske zabavne glasbe so letos pripravili že petindvajsetič. Na festivalu je doslej nastopilo prek 250 ansamblov, nekateri od njih so se povzpeli na sam slovenski vrh. Namen festivala ostaja enak: razvoj in pospeševanje zabavne glasbe. Zaradi velikega zanimanja je letos trajal 4 dni. Nastopi skupin za zlato in druge Orfejeve značke so odprli glavno prireditev. Naslednji večer so predstavili nove melodije, temu je sledil pregled najuspešnejših zlatih skladb festivala.

RAZKRIŽJE

Sveti sedež je s posebnim odlokom podelil Mariborski škofiji v apostolsko upravo župnijo Razkrižje in vasi iz župnije Štrigova, kolikor so na ozemlju Republike Slovenije. Začasna rešitev bo veljala, dokler ne bo sprejeta in potrjena državna meja ter ustrezen cerkveni dekret. Mariborski škof je že imenoval duhovnika, ki bo

skrbel za versko življenje župljanov v navedenih krajih.

RIBNIČKA

Stoletnico lovstva v Ribniški dolini so praznovali z zelo raznolikim programom. Pred časom so očistili in uredili kulturni park in ribniški grad. V dveh prazničnih dneh so si obiskovalci lahko ogledali predstavi Zlatorogovo kraljestvo, lovsko parado, prisluhnili slavnostnemu govoru, pevskim zborom šestih lovskih družin, občudovali vrsto razstav (čebelarstvo, gobarsko, živinsko...), umetniška dela ter se sprehajali po sejmu suhe robe in lončarstva.

SREDNJA VAS V BOHINJU

Sredi avgusta so prerezali prvi hlebec pristnega bohinjskega sira v posodobljeni sirarni v Srednji vasi, ki jo vodi zasebnik. Pridelali so ga iz mleka, ki je prišlo iz planinskih pašnikov Goreljek in Javornik. Sredi septembra bo zrelih 25 ton tega slastnega sira. Naslednjič naj bi ga pridelali še enkrat več. To je bil pomemben dan za Bohinjce, saj se njihovemu

izvirnemu pridelku obeta boljša prihodnost.

STRAŽA

Potapljači iz Novega mesta, Straže in nekaj kolegov z Bleda, so v treh koncih tedna očistili strugo reke Krke od Soteske do Otočca. Poleg starih gospodinskih aparatov in avtomobilskih gum so iz rečnega korita dvignili še mnogo orožja in razstreliva.

ŠENTRUPERT NAD LAŠKIM

V kraju so že enajsto leto zapored pripravili krščevanje in "botrijo" po starem običaju. Obred se je začel s sv. mašo in s priprošnjami za novorojenčka. Botra (v tradicionalnih oblačilih) sta nato prinesla malega krščenca pred cerkev, kjer ga je župnik vpisal v knjige, in ga položila v okrašeno zibelko. Izročitev daril je spremljalo njuno zatrjevanje, da bosta molila zanj in mu pomagala v stiskah. Sledilo je ljudsko slavje - botrija s petjem nabožnih in posvetnih ljudskih pesmi ter nazdravljanje vsem udeležencem običaja.

ŠMARTNO PRI LITJI

Srečanja pritrkovalcev se je udeležilo petnajst skupin iz Slovenije in ena iz Opčin pri Trstu. Pripravili so ga bogoslovci v sodelovanju s krajevnim župnikom. Vsaka skupina je zaigrala tri melodije; program je trajal tri ure. Na koncu so bile podeljene nagrade.

TREBNJE

Občinski praznik so pripravili po ustaljenem vzorcu - s kulturnim in zabavnim delom. Proslavili so tudi slovesno odprtje vodovoda na Vrhu pri Trebelnem. Pri napeljavi so sodelovali krajani z denarjem in delom. Prireditev so poživili športni dnevi (tenis, roket in nogomet) ter sprejem udeležencev 27. tabora likovnih samorastnikov.

vrenje v slovenskem kotlu

SLOVO PARLAMENTARNE DEMOKRACIJE

Ko je okrnjeni slovenski državni zbor s 47 glasovi potrdil Jožefa Školča za svojega novega predsednika (dosedanji predsednik Herman Rigelnik je pretekli teden nepredvideno odstopil - op. ur.), se je v delu poslanske dvorane pokazala velika praznina. Tako si bomo 16. september 1994 zapomnili kot tisti dan, ko je **rdeča poslanska naveza** izrabila svojo minimalno glasovalno premoč in na najvišje mesto državnega zbora (parlamenta - op. ur.) umestila še enega s seznama nekdanjih preverjenih partijskih kadrov.

S tem dejanjem so ZLSD (nekdanji komunisti) in LDS (Drnovškovi liberalci) pustili jasno sporočilo svojemu tretjemu koalicijskemu partnerju SKD, da naj čimprej poišče vrata, ki vodijo iz sedanje trojne vladne koalicije. Slovensko politično prizorišče je tako postalo preglednejše, saj na njem čedalje bolj prevladuje rdečina nekdanjih oblastnikov partijskega enoumja. Zato lahko to glasovanje razumemo kot **rdeči**

udar tistih, ki ne morejo sprejeti misli, da bi jih demokracija lahko za vedno pregnala s slovenskega političnega dogajanja.

(Povzeto po komentarju Marcele Koprola, Slovenec, 17. 9. 1994)

PETI TABOR SLOVENSkih KRŠČANSKIH DEMOKRATOV

Peterle ponudil svoj odstop z mesta predsednika stranke, če bi se SLS združila z SKD

Pod geslom Skupaj in naprej se je sobotnega, petega tabora Slovenskih krščanskih demokratov v Kostanjevici na Krki udeležilo več kot 5.000 članov in privržencev stranke. Osrednji del tabora se je začel ob treh popoldne z govorom Lojzeta Peterleta, predsednika stranke.

Vse sorodne stranke je povabil k združitvi in poudaril, da je v primeru združitve z SLS **pripravljen odstopiti kot predsednik SKD**. Hkrati je izpostavil željo stranke, da ostane v vladi, saj lahko le tako nadaljuje preobrazbo Slovenije. "Ob napadih z leve in z desne, ob pozivih na boj na vse ali nič, ob moraliziranju tistih strank, ki so najbolj zaslužne za pokop Demosa, želimo krščanski demokrati slovenski javnosti povedati, da kot sredinska stranka **odklanjamo levi ali desni ekstremizem**, narodnostno in socialno demagogijo in populistične zamisli, ki zavajajo državljane," je poudari predsednik. SKD želi namreč tudi v prihodnje ustvarjati politično trdnost in odklanja pozive k ureditvi Slovenije v dva politična bloka. Glede razmerij znotraj SKD je Peterle dejal, da ne nasprotuje uveljavljanju različnih mnenj v stranki, vendar pa mora biti stranka po tem, ko je odločitev sprejeta, enotna pri njenem izvajanju. Menil je, da je stranka v preteklem letu dosegla precejšnje

Peter Vencelj, državni sekretar za Slovence po svetu:

"Menim, da je letošnji tabor najboljši doslej, saj je bistveni impulz za notranjo poenotenje stranke. Soglašam s predsednikom Lojzetom Peterletom, da ni pametno zapuščati pluga dokler orjemo. Srčno si želim, da bi se stranke, ki temeljijo na slovenski tradiciji krščanskega etosa, čimprej združile v enotno politično silo. Vendar pa odločno nasprotujem zahtevam neparlamentarnih strank, da naj bi bila predmet sporazuma o skupnem nastopu strank na občinskih volitvah tudi državna vprašanja, na primer mednarodna politika. Predlagam, da sporazuma na državni ravni ne podpišemo in odločitev o povezovanju prepustimo občinskim odborom SKD, ki najbolj poznajo krajevne težave. Izidi občinskih volitev po mojem mnenju ne bodo bistveno drugačni od državnih, saj bodo volilci čedalje bolj kritični. Na očitke, da stranka izgublja ugled, pa samo to: politična volja je v upadu med volilci vseh strank, zato ni pomembno ali SKD v anketah dosega več ali manj odstotkov, ampak da v razmerju do drugih strank ne izgublja. Notranjo krizo doživljajo vse stranke, od levih do desnih."

Janko Deželak, direktor Agencije za sanacijo bank:

"Slovenski krščanski demokrati smo na poti iskanja svoje identitete kot sredinske stranke, ki so ji tuji levi in desni ekstremizmi. Ekstremne pozicije velicem ne vlivajo zaupanja. Seveda pa to ne pomeni, da se SKD odreka svojim temeljnim načelom. SKD je naredila napako, ko je večkrat zapored ponujala "ženitovanjsko ponudbo" Slovenski ljudski stranki. Pametno je, če se to naredi le enkrat! Prepričan sem, da se mora SKD identificirati predvsem kot samostojna in neodvisna stranka. Naš prvi cilj mora biti usmerjen k nedeljskim obiskovalcem svete maše, ki so na zadnjih volitvah podprli Združeno listo. Prerivanje na levici nas ne zanima."

Andrej Capuder, slovenski ambasador v Franciji:

"Razgibano življenje znotraj SKD primerjam z ladjo. Če ji zmanjka vetra v glavnem jadru, razpre stransko - za to imamo v stranki ljudsko krilo. Blagor stranki, ki ima takšna krila. Pred odhodom v Francijo sem izjavil, da bi bil vesel, če bi za skupno mizo videl sedeti Janeza Janšo, Marjana Podobnika in Lojzeta Peterleta."

uspehe na vseh področjih, ki jih vodijo njeni ministri, tako na zunanjem, notranjem, kmetijskem, v prometu ter na področju zdravljenja bank. Zavrnil je pobudo SLS za korenite spremembe lastninjenja, ker bi to le ustavilo proces, ki je že v zamudi, in uvedlo manj pravično porazdelitev lastnine med ljudi.

Menil je, da je SKD ena od redkih strank, ki nikoli ni stala križem rok, ampak je z delom **dosegla gospodarsko rast** in z njo zmanjševanje brezposelnosti. Zato, kot pravi Peterle, ni težko razumeti tistih, ki bi radi SKD potegnili iz vlade. "Naši uspehi so dobesedno moteči za stranke, katerih dosežek je predvsem močan glas in populistično obravnavanje preteklosti, sedanjosti in prihodnosti," je opozoril in nadaljeval: "Ne želimo zapuščati brazde sredi oranja, program slovenske preobrazbe je nedokončan." Obžaloval je, ker **"prijatelji delajo bolj proti stranki kot pa njeni sovražniki"**, Janezu Janši (prvaku SDSS) pa očital, da svojo stranko uvršča med leve, a kljub temu "hodi v zelje" (po volilne glasove) med krščanske demokrate.

Pozneje je potrdil, da SKD še vedno podpira povezovanje strank za skupen nastop na občinskih volitvah, vendar pa naj bi bilo za krščansko demokracijo še pomembnejše združevanje strank s sorodnimi vrednotami. Njihova združitev naj bi omogočila večjo preglednost slovenskega političnega prostora, volilcem pa omogočila lažjo izbiro. Na vprašanje, kaj pravzaprav pomeni sorodnost strank, je Peterle odgovoril, da pri tem ne gre le za skladnost programov, temveč predvidljivost strank pri političnem sodelovanju in nekatera dejanja teh partneric.

Urša Matos - SLOVENEK
Ljubljana, 12. 9. 1994

ali smo slovinci kulturni narod

"Kakšno vprašanje pa je to?" boste rekli. "Vsak pošten Slovenec ve, da smo mi, Slovenci, kulturnejši od vseh... no ja, ne bomo zdaj naštevali. Imamo toliko pesnikov in pisateljev, da si jih še zapomniti ne moremo. In, ali ni Prešeren že zdavnaj vsem dokazal, da je slovenščina kulturni jezik, enakovreden vsem drugim. In pa Cankar, ki je prav tako svetu pokazal lepoto slovenske besede..."

Res je, toda sprašujem se, ali se kultura nekega naroda meri po številu njenih kulturnikov ali po kulturi slehernega posameznika. Nedvomno sta bila Prešeren in Cankar največja Slovenca. Ljubila sta svoj jezik, toda kritike svojih rojakov nista prikrivala. Ali ni Cankar dejal, da smo Slovenci za hlapce rojeni, za hlapce vzgojeni? Tisoč let smo bili hlapci, zato je imel prav. Kaj pa danes? Se je naša Dolina Šentflorjanska spremenila? Zdaj vendar končno nismo več hlapci. Bi bila Cankar in Prešeren danes z nami zadovoljna?

Toda, mi Slovenci, ki živimo v tujini, nimamo pravice kritizirati domačih razmer. Raje pometimo pred svojim pragom! Pa naj kar začnem KDOR SEBE IN SVOJEGA JEZIKA NE CENI, GA TUDI DRUGI NE BO CENIL.

Poglejmo, kako je s to rečjo!

Po vseh večjih krajih imajo tujci organiziran dopolnilni pouk materinega jezika. Kulturni evropski narodi se zavedajo pomembnosti učenja lastnega jezika

ka, zato takšno možnost podpi-
rajo. Prav učitelji so med redki-
mi, ki se še lahko zaposlujejo v
tujini, tudi če ne spadajo v
evropsko skupnost. Odslej pa
to ne velja več za učitelje, ki pri-
hajajo iz dežel bivše Jugosla-
vije. Sem spadajo tudi Slovenci.
Pa nas že spet tlačijo v isto ka-
tegorijo. Krivi za to smo seveda
kar sami, saj nismo z ničemer
dokazali, da smo drugačni.

Vsi tujci namreč, razen bivših
Jugoslovanov, pošiljajo otroke
redno k dopolnilnemu pouku,
ker so veseli, da jim tujina takš-
no možnost tako velikodušno
ponuja.

Nam pa, kot bi bilo to v veliko
breme.

Pa so si rekli v nemškem mi-
nistrstvu za kulturo in prosveto:
"Če ljudje ne marajo svojega je-
zika, jih pač v to ne bomo več
silili. Dovolj nam je teh proble-
mov in stroškov."

Tako se je letos prvič zgodilo,
da nismo sprejeli učiteljice, ki bi
samo nadomeščala drugo v ča-
su porodniškega dopusta.
Odslej velja sklep, da bodo pu-
stili slovenski dopolnilni pouk
počasi odmreti, druge učitelje
pa bodo zaposlili po nemških
šolah.

Zdaj se vprašam, zakaj
Slovenci, ki se imamo za kultu-
ren narod, ne pošiljamo svojih
otrok k dopolnilnemu pouku.

Zakaj dovolimo, da se mladi
Slovenci med seboj pogovarjajo
v tujem jeziku?

Paradoks pri vsem tem pa je,
da je za pridobitev slovenskega
državljanstva potrebno znanje
slovenskega jezika. Ugotavljam,
da bomo imeli v prihodnje prave
Slovence, ki tega pogoja ne bo-
do izpolnjevali.

Majda Hovestadt

NE BO JIH ZRAVEN

V sredo se bo zgodila nova raz-
poka med strankami slovenske
pomladi. Slovenska ljudska stran-
ka, Socialdemokratska stranka
Slovenije, Zeleni Slovenije,
Narodni demokrati, Slovenska na-
cionalna desnica in Liberalna
stranka bodo podpisale **spora-
zum o političnem zavezništvu**
na občinskih volitvah. Sodeč po
včerajšnji izjavi predsednika Slo-
venskih krščanskih demokratov
Lojzeta Peterleta, njihova stranka
ne bo podpisala sporazuma o
skupnem nastopu strank sloven-
ske pomladi na občinskih volit-
vah. S tem bo programska koalici-
cija demokratičnih strank, ki bo
nadaljevala delo nekdanjega
Demosa, okrnjena.

Podpis sporazuma za občinske
volitve pomeni samo prvi korak
pri oblikovanju "**novega Demo-
sa**". Sporazum namreč vsebuje
temeljne programske točke za za-
četek nove parlamentarne koalici-
je, ki bo poskušala prevzeti oblast
na državnih volitvah. Toda brez
sodelovanja SKD v omenjeni
združbi bodo možnosti za njen
uspeh zelo majhne. Krščanski de-
mokrati so povezavo v takšni koa-
liciji zavrnili že na zagorski konfe-
renci, na kateri so potrdili politi-
čno zavezništvo z Liberalno demo-
kracijo. Ta pomik SKD proti LDS
se bo očitno nadaljeval tudi po
volitvah v občinske svete, saj bo-
do po besedah strankinega pod-
predsednika Iva Bizjaka njihovi
občinski odbori ponekod sklepali
koalicijo s "šesterico", ponekod
pa z LDS. S tem bo usoda "nove-
ga Demosa" zapečaten, saj se
bosta SKD in šesterica bojevali za
isto skupino volilcev, namesto
da bi jo skupaj povečali.

Igor Kršinar - SLOVENEK
Ljubljana, 10. 9. 1994

**Komisija vlade Re-
publike Slovenije za re-
ševanje vprašanj, pove-
zanih z namembnostjo in
ureditvijo grobišč v
Kočevskem rogu in dru-
gih tovrstnih grobišč v
Sloveniji, je 1. 8. 1994
razpisala javni anonimni
enostopenjski projektni
arhitekturno-krajinski
natečaj za pridobitev ar-
hitekturne rešitve spo-
minskega sakralnega
objekta in spominskega
znamenja sprave za ob-
močje grobišča pod
Krenom v Kočevskem
rogu.**

**Z natečajem želi komi-
sija pridobiti rešitev za
zaznamovanje grobišča,
v katerem so ugotovlje-
no posmrtni ostanki
žrtev obračunov pripad-
nikov premagane strani
našega notranjega spo-
pada v drugi svetovni
vojni in neposredno po
njej.**

**Pravico do udeležbe
na natečaju imajo vse
pravne in fizične osebe v
Sloveniji ter Slovenci po
svetu, ki želijo ustvarjal-
no prispevati k čimboljši
rešitvi natečajne naloge.**

**Rok za oddajo natečaj-
nih del je 30. november
1994. Natečajno gradivo
je na razpolago na
Društvu arhitektov Ljub-
ljana, Ljubljana, Erjav-
čeva 15/1, telefon 061/
221-612, kjer je lahko
dobite tudi dodatne in-
formacije o javnem nate-
čaju.**

dom in družina

Mednarodna konferenca v Kairu

Združeni narodi pripravijo vsakih deset let svetovno konferenco o prebivalstvu. Prva je bila v Bukarešti leta 1974, druga v Mehiki deset let pozneje, tretja pa letos prve dni septembra v Kairu. Povabljene so vse članice OZN ter nekatere pomembne mednarodne organizacije. Sveti sedež ima pri OZN status stalnega opazovalca, vendar je kljub temu vedno navzoč in ima pravico glasovanja. Njegov glas je precej pomemben, zlasti pri vprašanjih, ki se dotikajo mnogih moralnih in etičnih načel. Brez glasu Cerkve in nekaterih drugih veroizpovedi so ti sklepi lahko le na papirju. Papež Janez Pavel II. je že dalj časa pred konferenco v Kairu opozarjal: "Na tej konferenci se odloča usoda človeškega življenja."

K predlogom obeh prejšnjih konferenc je Sveti sedež dal vrsto dopolnil in popravkov, vendar končne verzije ni podpisal, ker ni mogel privoliti v nekatere pobude, ki so se uvelja-

vile v sklepnih listinah in so bile v nasprotju z etičnimi načeli glede vrednot človekove osebe in njegovega naravnega in nadnaravnega smisla. Toda nobena konferenca ni bila tako očitno proti tem načelom, kot je bila ta v Kairu.

Načrtovan cilj

Že iz osnutka za konferenco je bilo mogoče zaznati, da ima tokrat svetovna organizacija trdo namero korenito ustaviti naraščanje svetovnega prebivalstva predvsem v deželah v razvoju. Zato je že nekaj časa pred konferenco poskušala uveljaviti mišljenje, da je že zdaj preveč ljudi na svetu in da ima naš planet premalo možnosti za toliko ljudi. Teorijo o prehitrem naraščanju prebivalstva poznamo že iz 18. stoletja. Menili so, da je že dve milijardi in pol ljudi preveč. Črnogledi napovedovalci, izhajajoč iz te teorije, zagovarjajo, da je treba na vsak način ustaviti rast prebivalstva.

Vendar malokdo pove, da je to le teorija in da je v nasprotju z nekaterimi znanstvenimi ana-

*(Švedska) Krst male Michelle
Koren v Malmö-ju*

lizami. Če bomo pametno gospodarili na svetu, ne bo zmanjkalo hrane in drugih za življenje potrebnih sredstev, ampak bo tega čedalje več, zatrjuje FAO (Svetovna organizacija za prehrano). Ob rastočem prebivalstvu bo enako rasel tudi standard, saj bo več rok za delo. Potrebna pa je solidarnost razvitega sveta, da ne bo na vsak način zviševal svoje standarde prek tiste mere, ki jo svetovno gospodarstvo zmore.

S tega vidika je vse govorjenje o pomanjkanju hrane le pretveza. UNO je hotel nastopiti pred svetovno skupnostjo narodov le z načrtom za omejevanje rojstev. Na konferenci so krožili predlogi o uporabi vseh sredstev (tudi splava) za doseganje tega cilja. Predvsem naj bi ženskam zagotovili pravico in možnost, da naredijo splav brez strahu pred kazenskim pregonom. Tako bi bila legalizirana smrt milijonov človeških bitij pred rojstvom z enim samim namenom, da se omeji rast prebivalstva na zemlji.

Iz ZDA pa tudi iz drugih visokorazvitih držav je že dolgo čuti protirodno propagando in pritisk predvsem na države tretjega sveta. Torej ne večja pridelava hrane, pač pa nasilno zmanjševanje rodnosti. Dvig pridelave v teh državah bi namreč pomenil postopoma čedalje večjo ekonomsko neodvisnost tretjega sveta od razvitega, zato bi se slednji moral odreči rasti svojega življenjskega standarda. Tega pa očitno ni pripravljen storiti. Nekdanji predsednik ZDA Johnson je to povedal takole: "Bolje je investirati 5 dolarjev za nadzor rojstev, kakor 100 dolarjev za gospodarsko rast v državah

tretjega sveta."

V razvijajočih se deželah naj torej ne bo dovolj prebivalstva, da bi se te dežele gospodarsko dovolj hitro razvijale. Za razvoj so potrebni delavci, teh pa ne bo dovolj, če bo načrtno ustavljen naravni prirastek. Tako se je "Znanstvena akademija Afrike" še pred konferenco negativno izjavila o ciljih konference: "Za afriško gospodarstvo je prebivalstvo pomemben dejavnik razvoja. Brez zadostnega števila prebivalstva bodo naravna bogastva Afrike ostala neizrabljena." Znano je, da se je izumiranje prebivalstva že začelo; tudi v Sloveniji.

Egoizem velikih

Resnični razlog za razglašanje strahu pred demografsko eksplozijo in neobvladljivim naraščanjem revščine torej ni rast prebivalstva, ampak dejstvo, da bogati svet želi ohraniti svoj privilegiran položaj. Zadostuje podatek, da imajo ZDA skoraj 50 odstotkov svetovnega bogastva, pa le 6 odstotkov svetovnega prebivalstva. Podobno razmerje velja tudi za nekatere druge države.

Seveda je to treba svetu prikrivati, za to si je konferenca v Kairu nadela krinko dobrotnika človeštva, ki ga hoče obvarovati pred katastrofo svetovne lakote in drugih nesreč. Svet naj le sprejme njene predloge za omejevanje rojstev. Pri tem pa je konferenca ostala povsem nekritična glede sredstev z moralnega vidika. Glavni kriterij je, da so ta učinkovita. Pravilo, da namen posvečuje sredstva, pa je že tolikokrat pripeljal cele narode in kontinente do vojne. Še več: na konferenci je bilo čutiti pritiske, da take odločitve niso le dobre, ampak celo nujne.

(Švedska) Krst Aleksandre Perko v Helsingborgu

To ni novo

Vlade razvitega sveta so najprej uvedle omejevanje rojstev v svojih državah. Vse imajo uzakonjeno pravico do splava. V mednarodnem obsegu deluje že dolgo Mednarodna federacija za načrtovanje rojstev (IPPF), ki ima svoja zastopstva že v vseh državah tretjega sveta. Organizacija se je specializirala na propagando protispočetnih sredstev. Po svetu ima okoli 1.000 klinik za operativno odstranitev človeškega ploda, za splav. Posebej v državah s hitrim naraščanjem prebivalstva propagirajo sterilizacijo. Ta organizacija ima močno denarno podporo, tako da ji uspeva zelo poceni ponuditi protispočetna sredstva že po vsem svetu. Že 43 afriških držav ima v svoji zakonodaji dovoljen splav, in le 5 držav se temu še upira.

V letu družine je konferenca v Kairu izredno negativno nastrojena proti tej naravni instituciji. Pod pretvezo "spolne svobode" in z izkrivljanjem teme "pravice žensk" je konferenca brezobzirno pohodila naravni red člove-

ške družine. Zakona se sploh ne omenja več kot nekaj osnovnega in naravnega, kaj šele božjega. Zdi se, kot da ni nič več pomembno, kje se otrok rodi, v zakonu ali zunaj njega. Družino želijo poimenoovati tudi nestalno življenjsko skupnost dveh ali več ljudi, ki so lahko tudi istega spola. Tudi te skupnosti naj bi imele pravico do vzgoje otroka, čeprav ni sad njihove medsebojne ljubezni.

Osnutek končnega dokumenta je predlagal vsem državam neki nov vzgojni in življenjski model, v katerem etične vrednote ne igrajo nobene vloge več. Povedano drugače: nesebična ljubezen, zvestoba danim besedi, odgovorna uporaba vseh človekovih sposobnosti, tudi spolnosti, spoštovanje do nerojenega človeškega življenja, to so zadeve preteklosti.

In Cerkev ob vsem tem?

Iz dnevnih poročil med konferenco smo zvedeli, kako se je Vatikan skupaj s še nekaterimi državami predvsem iz Latinske Amerike in nekaterimi muslimanskimi državami upiral takšnemu mednarodnemu dokumentu. Pričakovali bi, da bo Vatikan podprlo več držav, pa so ga prepuščale grdim klevetam in javnemu zgražanju nad njegovim stališčem. Tako je ravnala tudi Slovenija.

Vtis je, da se je svetovno mnenje vnaprej sprijaznilo s predlogi. Vest človeštva je spet podlegla nekritični želji po samozadovoljstvu in sebičnosti. Samo Cerkev je pred vso svetovno javnostjo branila temeljne pravice in vrednote človeka in človeštva. Papež je že mese-

(nadaljevanje na str. 36)

janez cigler

sreča v nesreči

Janez je tako hitro skušnjave premagal, materin nauk mu je bil dober pripomoček. Lepo mošnjico spravi v žep in gre počasi domov z resničnimi željami, da bi najdeno nazaj dal.

Vesel gre Janez Svetin ob morju proti domu; ne misli več na najdeno blago, kar sreča nekega lepo oblečenega gospoda, ki hodi ob morju gori in dol, zdaj naprej zdaj nazaj,

ves zamišljen. Njegov obraz je bil prepaden in bled; ves je bil v žalost vtopljen, da je bil mrliču podoben. Svetin ga gleda in misli: Tega gospoda mora nekaj grozno skrbeti, ker je tako zelo žalosten. Zato stopi k njemu in mu reče prijazno: "Gospod, ne zamerite, da vas vprašam: Kaj se vam je hudega zgodilo, da ste tako žalostni?" Gospod bi morebiti v svoji sreči pekovskega fanta še pogledal ne bil in mu ne dal odgovora. Nesreča in nadloga pa tudi prevzetnega in visokega človeka ponižnega stori. Zato gospod globoko zdihne in reče: "Oh, kaj me vprašaš, ker mi ne moreš pomagati." Janez naravnost odgovori kakor prej nedolžen in nepokažen mladenič: "Gospod, če vam jaz ne morem pomagati, vam Bog lahko pomaga." Te besede nedolžnega mladeniča so šle žalostnemu gospodu do srca in ga nekoliko zbistrile, v Boga zaupati. Prej je bil gosod le v posvetne skrbi, v barantije in kupčije zamaknjen. Na Boga

je malokdaj ali pa nikoli ne mislil.

Nato pravi gospod: "Prav govoriš. Res je, da mi Bog lahko pomaga, toda prevelika je moja nesreča, ne morem je preživeti. Ravno zdaj pregledujem in premišlujem, kje bi v morje skočil in se utopil. Konec je mojega življenja, meni ni več živeti."

"Fant, danes si ti moj angel varuh."

Janez Svetin srčno stopi k žalostnemu gospodu in reče: "Gospod, lepo vas prosim, ne storite tega. Če ste nesrečni na tem svetu, zakaj se hočete še v večno nesrečo pogrezniti? Kaj ne veste, da vam ta greh ne bo ne na tem ne na onem svetu odpuščen? Zakaj hočete upanje na božjo milost izgubiti in obupati? Ne veste, da po hudem vremenu spet lepo sonce sije? Če se vam zdaj hudo godi, vam bo že Bog spet srečo dal. Bog pošilja nesreče, da nas z njimi opominja, naj na njega ne pozabimo. Le trdno v Boga zaupajte in on, dobrotljivi oče, vam bo vse to v vašo srečo obrnil."

Pri teh besedah gospod ostrmi in fanta debelo gleda. Čez nekaj časa reče: "Fant, danes si ti moj angel varuh. Tvoje besede so me potolažile. Gotovo bi že bile velike morske ribe moje truplo trgale in z mojo dušo Bog ve, kaj bi bilo, ko bi ti meni ne bil tako v srce govoril. Ubogal bom preprostega fanta, ne bom se utopil, naj se mi godi, kakor hoče. Žlahtno je tvoje srce, o ljubeznivi fant! Povej mi, čigav si, hvalo ti bom vedel, torej ti hočem tudi svojo

(Berlin) Skupno kosilo s prvoobhajenci v slovenski župniji

nesrečo povedati. Glej, jaz sem bil bogat, pri kupčiji sem si opomogel. Ravno po kupčijskih opravkih sem danes zjutraj šel in vzel s seboj skoraj vse premoženje v rdeči mošnjici. Ko pridem do kupčije, o strah, sežem v žep, ni je bilo nikjer mošnjice; urno se vrnem, tečem nazaj iskat, iščem in iščem, pa je ne najdem. Več ko desetkrat sem že danes to pot storil, pa vse zaman."

Janez je zdaj spoznal, da je ta pravi gospodar najdene mošnje, vendar je noče prej pokazati, da reče gospodu: "Morebiti vam morem zvedeti tistega, ki jo je našel. Povejte mi, koliko je bil notri!" Gospod pravi: "Bilo je notri dvanajst bankovcev po tisoč goldinarjev, šest po pet sto, druga pisma so bila pa dobivna pisma, ki se imenujejo menice, tolike vrednosti, da ti ne morem izreči. Zraven je bilo pet zlatih cekinov in grozno lep, drag prstan s takimi kamenci, da je veliko vreden. Ko bi kdo meni vse to nazaj prinesel, mu rad tisoč goldinarjev dam; če pa bi še več hotel, bi tudi rad dal, kolikor bi sam zmislil." Janez, ki je zdaj zatrdno spoznal, da je to pravi gospodar najdene mošnje, spodobno reče: "Gospod, ali vam nisem prav pravil, da le v Boga zaupajte in si nič žalega ne storite? Glejte, kako kmalu vas Bog potolaži!" S temi besedami potegne mošnjo in žepa, rekoč: "Ali je to tista vaša izgubljena mošnja?"

Gospod jo ugleda in zavpije: "Moja, moja!" in od veselja mu skoraj težko pride. Gospod objame fanta, od veselja joka in pravi: "Pošteni fant! Koliko hočeš, da ti dam zdaj, ker si mi toliko dobrega storil? Le povej, le povej hitro, koliko hočeš, kaj

(Berlin) Prvoobhajanci s svojimi starši

si izbereš. Tisoč goldinarjev sem sam obljubil, pa ti moraš več vzeti. Ti si me otel nesrečne smrti." Janez nato reče: "Veseli me, da sem dobil pravega gospodarja in dal premoženje, čigar je. Ne vzamem pa nič, nič, ko bi me ne vem kako silil."

"Bog vas obvaruj!"

Zdaj se gospod šele prav čudi, da fant nič daru noče in da se tako trdno brani; zato ga vpraša: "Fant, povej mi, zakaj vendar nič nočeš od mene vzeti, ko si mi toliko dobrega storil?" Fant Janez ob kratkem odgovori: "Zakaj bom od vas jemal, ker nisem nič zaslužil. Da sem vam nazaj dal, kar sem našel, to je bila moja dolžnost. Vesel sem, da sem se tujega blaga kmalu znebil. Če sem pa s tem kaj vam pomagal, ker sem vas malo na Boga spom-

nil, mi bo že Bog poplačal, vašega denarja pa nočem. Hvalite Boga za to srečo, ne mene. Bog vas je hotel skusiti. Meni tudi ni nič treba," pravi fant nadalje. "Jesti in piti imam, obleko mi napravijo, pri dobrih ljudeh sem, radi me imajo." Ko gospodar vidi, da fant nič daru vzeti noče, vzame mošnjo v roke, jo odpre in pravi: "Fant, vsaj to mi povej, kako ti je ime in priimek, kaj si in kje si." Fant pravi: "Janez mi je ime, pišem se Svetin, pekovski fant sem pri peku pred rdečim mostom v Trstu." Gospod vse to s svinčnikom zapiše in Janezu en cekin v žep porine in gre. Janez pa reče: "Bog vas obvaruj!"

II

Janez Svetin pri velikem trgovcu v Trstu

Z veselim srcem pride Janez proti večeru domov in hitro da shraniti zlati cekin svojemu gospodarju. "Kje si dobil ta de-

nar?" ga vpraša gospodar. "Veš, da velja dvet goldinarjev?"

Janez pravi: "Nekaj sem našel in nazaj dal gospodu, kateri je izgubil, on mi ga je dal. Silil me je več vzeti, pa nisem hotel." Janezovi tovariši pa so ga za norca držali, rekoč: "Zakaj nisi več vzel, neumnež? Kako lahko bi bil obogatel?" Janez pa ni rekel drugega kakor to: "Nisem zaslužil pa nisem vzal; česar ne zaslužim, pa tudi ne vzamem. Če mi je Bog kaj namenil, mi bo že dal."

Precej drugo jutro pridejo trije gospodje k peku po fantu vprašat. "Nimate vi fanta," mu pravijo, "kateremu je Janez Svetin ime? Radi bi ga videli in z njim govorili."

Mojster pek reče: "Imamo ga, ni ga ravno doma, pa kmalu pride. Smem vprašati," pravi pek, "kaj bi mu radi?" Eden izmed gospodov odgovori: "Fanta vam bomo vzeli." Nato se gospodar ustraši in pravi: "Za božjo voljo, kaj je naredil? Gotovo je cekin ukradel, kate-

rega je včeraj spraviti dal; tega bi ne bil nikoli o fantu mislil." Gospodje so se pa smehljali.

Medtem pride fant, ugleda tri gospode in precej spozna med njimi onega, kateremu je včeraj najdeno blago nazaj dal, in mu reče: "Kaj vam nisem vsega nazaj dal, ker ste za mano prišli?" Gospod pravi: "Vse, vse, le prišel sem prosit tvojega gospodarja in tebe, če bi hotel ti z menoj iti in pri meni ostati. Dobro ti bo svoje žive dni, ker si meni tako veliko dobroto storil."

Tisti gospod pa je bil veliki trgovec v Trstu, imeniten gospod, ona dva stabila mestna pisarja, da sta vpričo peka zapisala, da hoče trgovec fanta Svetina preskrbeti do smrti. Zatorej vpraša gospod: "Janez, ali si dovoljen z menoj iti in pri meni biti? Imel boš, kar boš hotel, učil se boš kupčije, pomagal boš pri trgovanju." Janez reče: "Rad grem, če me gospodar pusti; brez njegovega dovoljenja ne grem, on mi je že veliko dobrega storil."

Pekovski mojster, kateremu je trgovec vse dopovedal, kako lepo se je Janez vesel in ga pred nesrečo obvaroval, se obrne v fanta, rekoč: "Janez, nerad te pustim od hiše, zato ker si zvest in priden; rad bi te imel. Ker pa te ta gospod hočejo in te do smrti preskrbe, te je sreča došla. Ne bom ti branil; pojdi, le pojdi z gospodom in tudi za naprej bodi tako pridem in zvest, kakor si bil do zdaj! Srečo ti bo Bog dal."

"Če mi je Bog kaj namenil, mi bo že dal."

"Grem," pravi Janez, "pa prostim samo to, da me v šolo pošiljate, ker imam velike želje, se kaj več naučiti." Gospod mu vse obljubi. Preden pa se je ločil, se mu je vendar tako užalilo, da je na glas zajokal. Lepo se potem zahvali svojemu mojstru, mu roko poljubi in gre.

Svetin, zdaj so ga le tako klicali, je pri svojem novem gospodarju največje veselje imel v tem, da je v šolo hodil. Zvesto in pridno se je učil pa tudi v drugih rečeh doma pridno pomagal pri prodajanju. Naučil se je francosko, laško in angleško govoriti in dobro pisati. Posebno v računanju se je dobro izučil.

Vsi so ga radi imeli, ker je bil vendar toliko priden in umen, zraven pa toliko ponižen. Nikoli ni šel v hudo, nevarno tovarišijo, ampak je šel ob delavnikih in praznikih v cerkev, potem pa je doma kaj pisal, ali pa dobre bukve bral. Ob kraju morja se je najrajši hodil sprehajati. Večkrat je šel tudi pod tisto drevo, kjer je bil našel mošnjo z denarji,

Utrinek z veselega srečanja v Münchnu

katero mu je pes v gobcu prinesel. Tisto drevo je imenoval drevo sreče in tisti kraj veseli kraj. S tistega veselega kraja je Svetin večkrat preko morja gledal; vnele so se v njem želje, da bi daleč, daleč po svetu šel, da bi v daljnih krajih kaj videl, kaj skusil. Večkrat je v mnoge kraje pisal, da bi za mater zvedel, pa nikoli mu ni mogla nobena živa duša povedati, ali je mati še živa ali mrtva, ali kje da je. Zato je nekega dne pod drevesom sreče premišljeval: Ne vem za očeta ne za mater, Bog ve, kod se morata klatiti; kdo ve, kako se jimagodi? O kako bi rad zanje zvedel, da bi jim zdaj kaj pomagal, kar bi lahko storil, ker imam že nekaj lastnega premoženja. V njegovem srcu so bile vedno večje želje, križem sveta iti, pa si ni upal gospodarju v misel vzeti, ker je vedel, da ga ne bo pustil. Nekega dne pride v Trst velika, velika barka iz francoske dežele, iz mesta, ki se mu Tulon pravi. Gospodar barke sam se je tudi pripeljal v Trst zavoljo nove kupčije s svilenim blagom. Gospodar barke je bil silno bogat trgovec ali kupec iz Tulona, prileten, moder mož, zraven pa pobožen in pošten. Ta pride po trgovini v hišo Svetinovega gospodarja. Ko sta kupca že svojo kupčijo obravnavala in se o več rečeh pogovorila, je rekel Francoz Svetinovemu gospodarju: "Skusi mi dobiti bistrega človeka, kateri bo znal nemško, laško, francosko in angleško govoriti. Zelo ga potrebujem pri svojih velikih kupčijah. Imam jih več pri hiši, takega vendar nimam, da bi vse te jezike znal govoriti in pa da bi bil bister pri kupčiji. Dobro mu bom plačal, ne bo se kesal, da je k meni prišel, če bo priden."

Svetin je te besede slišal; bile so mu kakor meč skozi srce, vendar se ni upal nič reči. Skoraj je že zinil in se ponudil, vendar je mislil: Ne spodobi se ponujati! Zato obmolkne in sklene skrivaj svojega gospodarja prositi, da naj ga ponudi.

Svetinov gospodar reče Francozu: "Imam ga že jaz takega človeka, kakršnega vi želite dobiti, toda sam ga potrebujem, torej ga tudi ne dam. Glejte ga, ravno tale je!" in pokaže Svetina.

"Rad grem na Francosko!"

Francoz prijazno pogleda Svetina, rekoč: "Ali bi pa ti ne hotel iti z menoj čez morje na Francosko, ko bi te gospodar pustil in privolil?" Svetin hitro odgovori: "Rad in z groznim veseljem bi šel, ker imam že zdavnaj grozne želje, iti po svetu kaj skusiti." Gospodar pa reče Francozu: "Vse vam storim, toda fanta pa vam ne morem pustiti, ne le zato, ker mi je tako potreben, ampak je tudi moj dobrotnik," in vse razloži in pove, kako se je Svetin vedel.

Ko je Francoz to slišal, je še bolj silil in prosil, da naj mu pusti Svetina. Svetin tudi sam prosi, naj ga pusti po svetu, ker ima toliko želje. Gospodar ni hotel po tem več braniti, ker je videl, da fant zelo želi iti s Francozom. "Rad grem na Francosko," je dejal Svetin, "da bom videl deželo, kjer so moj oče pokopani." Potem reče gospodar Svetinu: "Prepustim te temu svojemu prijatelju, katerega poznam, da je pošten mož; pri njem ti ne bo nič hudega. Želel sem, da bi ti zmeraj pri meni

(Frankfurt) Družina Jazbinšek na obisku pri g. Jerebu, le nekaj tednov pred smrtjo

ostal, ker nikoli ne bom pozabil, koliko si mi dobrega storil." Ker pa le po svetu kaj skusiti želiš, pojdi, dovolim ti. Bodi vselej tako pameten, kakor si bil do zdaj, in Bog te ne bo zapustil. Ko bi se ti utegnilo hudo goditi, ali bi moral kaj pomanjkanja trpeti, le vedeti mi daj in, kjerkoli boš, dal ti bom, kolikor bi potreboval. . . . Ko bi utegnil ob službo priti in ne mogel druge dobiti, pridi nazaj, z veseljem te bom sprejel in ti bom vselej hvaležen. Ne bom pozabil tvoje dobrote. Ti si prinesel k moji hiši božji blagoslov in mene izmodril. Četudi jaz medtem umrjem, bom dedičem naročil, naj zate skrbijo, kolikor bi ti potreboval." Poln veselja je zdaj Svetin svojemu gospodarju roko poljubil in pametno rekel: "Gospod, zahvalim, da ste mi toliko dobri; ne mene, le Boga hvalite!" Potem pelje gospodar svojega ljubelega Svetina k Francozu v sobo in mu ga izroči s temi vesedami: "Tukaj vam izročim in priporočim zvestega in poštenega služabnika.

(se nadaljuje)

iz življenja naših župnij po Evropi

anglija

Kljub precejšnji vročini, predvsem suši, je bilo letošnje poletje na Britanskem otoku dokaj mirno, če izvzamemo nekaj železniških stavk in s tem povezanih zmešnjav v cestnem prometu. Obeta se nam celo tako želeni mir na Severnem Irskem in konec podtikanja bomb- Bog daj, da bi se obljube uresničile!

Franc Vučina - osemdesetletnik

Rojaki ob slavjih v Rothwellu

Gostje in obiskovalci slovenskega doma v Londonu so nam v letošnjih poletnih počitnicah "pustili dihati", saj smo odvečne lahko pošiljali na druge naslove. Tudi letos so nas obiskali nekateri naši duhovniki. Med njimi profesorja teološke fakultete v Ljubljani dr. Drago Ocvirk in dr. Jože Urbanič. Na obisk k svojemu bratu Francu, ki že od leta 1947 biva v Angliji, je prišel gospod Janez Lapanja, župnik iz Drežnice pod Krnom, ter bival v našem domu. Želel je obiskati Irsko, zibelko misijonarjev, ki so Slovencem pred 1.200 leti prinesli veselo oznanilo Kristusovega evangelija. Med njegovim bivanjem v Londonu so se romarji in izletniki Katoliškega glasa iz Gorice mudili na Irskem. Ker se jim je gospod Janez želel pridružiti, se je s svojim bratom in londonskim slovenskim župnikom Cikanekom kar z misijskim avtom napotil na trajekt, tako da so v nekaj urah prispeli v Dublin. Naslednji dan, v nedeljo 24. julija, so obiskali Knox, svetišče Marijinega prikazovanja, in tam maševali. Pozno zvečer so se srečali s skupino iz Gorice. Srečanje je bilo za vse prijetno presečenjenje. Trije izvidniki iz Londona so nato kakšen dan ali dva sledili avtobusu po bližnjici na trajekt. Ko so prišli na Britanski otok, so se napotili k Francu v Varnoldswick v pokrajini

Lancashire na severu Anglije. Spotoma so se ustavili na domovih nekaterih slovenskih rojakov v okolici Rochdalea, Leedsa in Doncastra. V bolnišnici v Rochdaleu so obiskali gospo Terezijo Palskys.

Po vrnitvi v naš dom v Londonu so vsi trije "izvidniki iz Irske" ugotavljali, kako lepo je spet biti doma.

Poletni "Bank Holiday" in slovensko praznovanje v Rothwellu

Prav na letošnji poletni "Bank Holiday" ali ponedeljkov dela prost dan, 31. avgusta, sta Mirko in Mimi Kravos praznovala svojo 30. obletnico poroke. Praznovanje smo združili z 80-letnico Frančka Vučine, ki je obhajal svoj častitljivi jubilej v ponedeljek, 5. septembra. Prijatelji in znanci smo se ob slavljenicah zbrali v župnijski cerkvi v Rothwellu pri Leedsu. Mašno bogoslužje je vodil duhovnik Peter Ocvirk, sin poročnih jubilentov, in Stane Cikanek, župnik za Slovence v Veliki Britaniji. Gospod Peter je na začetku sv. maše v obeh jezikih prisrčno nagovoril vse tri jubilate in navzoče. Profesor Drago pa je po evangeliju imel čudovito homilijo, v kateri je z bogato vsebino evanegelijskega sporočila in potrditvijo v veri spodbujal slavljenice vse navzoče.

Ob koncu svete maše je gospod Peter pripravil še prijetno in za slav-

ljenca ganljivo presenečenje, ko jima je ob 30. obletnici njune poroke izročil plaketo s papeževim blagoslovom. Župnik Cikanek je nato vsem trem slavljencem čestital in se jim zahvalil za njihov zgled požrtvovalnega dela ter duhovne in gmotne pomoči katoliški slovenski misiji. Na koncu smo se skupaj Bogu zahvalili z zahvalno pesmijo.

Franc Vučina - osemdesetletnik

V zgoraj navedenem poročilu smo omenili, da smo 80-letnico Frančka Vučine združili s praznovanjem tridesete obletnice poroke Mimi in Mirka Kravosa. Tako smo njegovo častljivo obletnico že prej praznovali in proslavljali. Naš dobri Franček je dopolnil 80 let življenja v ponedeljek, 5. septembra. Luč sveta je zagledal pri Sv. Juriju ob Ščavnici, v župniji, ki je dala slovenskemu narodu veliko pomembnih ter zaslužnih mož in žena.

Ob nemški zasedbi Štajerske je bil mobiliziran in poslan na vzhodno fronto. Malo pred koncem vojne je bil ranjen in poslan na zdravljenje v zaledje. Od tam pa je ušel domov, kjer se je skrival pred Nemci. Našel je navezo s tistimi štajerskimi fanti, ki so odklanjali tako nemški nacionalizem kot titovski komunizem. Z njimi se je ob koncu vojne umaknil prek Primorske in Trsta v Italijo. V begunskih taboriščih, v Eboliju in drugod, je Franček Vučina odlično kuhal za več kot petsto mož. Najhuje mu je bilo, kadar ni imel česa dati v lonec. Verjetno ni slovenskega begunca iz teh taborišč, ki Franca Vučine ne bi poznal in se ga še danes s hvaležnostjo spominjal.

Skupaj s 1.200 našimi možmi in fanti se je Franček kot "prostovoljec" javil za Anglijo. Tja je prispel že s prvim transportom prav za božič 1947. Najprej je bil pet let zaposlen v oprekarni pri Bedfordu, 80 km severozahodno od Londona. Nato je dobil zaposlitev v tovarni bakrenih cevi v Leedsu na severu Anglije. 10. oktobra 1955 je gospod Ignacij Kunstelj blagoslovil Frančkovo poroko z rojakinjo Amalijo Magajna, doma iz župnije Otalež pri Cerknem, ki je tedaj bivala v Franciji. Poročila sta se v cerkvi Sv. Avgušтина v Leedsu. Štirinajst let sreč-

nega in mirnega zakonskega življenja sta preživela prehitro. Ustvarila sta si lep dom v prijaznem kraju Oulton pri Rothwellu. Ko se je leta 1979 Franček upokojil, se je še bolj posvečal svojemu domu in svoji ljubljeni ženi. Toda žena Amalija je zbolela in po kratki, a hudi bolezni odšla v večnost. Frančka je izguba ljubljene žene zelo prizadela, saj še zdaj, po 10 letih vdovstva, pogosto žaluje. Brez Amalije mu dom ni kaj dosti pomenil. Ker je zaradi srčnih motenj postal precej utrujen, je dom v Oulton u prodal in se preselil v Bedford, kjer je bil najprej zaposlen. Vendar je kmalu spoznal, da bo bolje, če se vrne tja, kjer je med znanci in prijatelji preživel toliko let. Z njihovo pomočjo je dobil v bližini svojega nekdanjega doma zavetje v tamkajšnjem domu starejših občanov. Številni prijatelji ga redno obiskujejo in mu pomagajo, kadar je pomoči potreben.

Tako številni in iskreni prijatelji so obenem dokaz Frančkove dobrote, ljubeznivosti in velikodušnosti. Kot zaveden Slovenec in zvest član naše slovenske skupnosti, zna biti tudi strog in nepopustljiv do vsake ozkosrčnosti in sebičnosti, ki bi ogrozili skupnost. Kot tak je bil, in še vedno je, velik podpornik in dobrotnik slovenskih duhovnikov v Angliji oziroma katoliške slovenske misije s središčem v

Londonu. Ta je od našega Frančka prejela že marsikateri velikodušen dar, kadar je bila najbolj v stiski. Poleg vsega je bil Frančkov dom tudi dom slovenskih duhovnikov, kadar so prihajali na pastoralne obiske k rojakom v okolici Leedsa.

V imenu slovenskega župnika, katoliške slovenske misije in njenega pastoralnega sveta ter vse slovenske katoliške skupnosti, kliče mo Frančku Vučini ob njegovi osemdesetletnici življenja na mnoga zdrava leta in zanj prosimo blagoslova vsemogočnega Boga, Očeta in Sina in Svetega Duha ter varstvo in priprošnjo božje Matere Marije.

Bog te živi, dragi Franček!

avstrija

GRADEC

Meseca avgusta je naša Micika Kumpusch obhajala 70-letnico življenja. Vsak, kdor je ne pozna, ji ne bi prisodil toliko let. Je dobra in zvesta pevka pri cerkvenem zboru. Ob nedeljah in praznikih rada pomaga pri pripravi in strežbi peciva ter pijače, kadar se po maši zberemo pri prijetnem klepetu.

(Anglija) župnik Janez Lapanja in njegov brat Franc pred svetiščem prikazovanja v Knoxu (Irska)

(Anglija) Župnika Janez Lapajna in Stane Likar v Knux-u na Irskem
(foto Franc Lapanja)

Njeno letošnje praznovanje pa ni bilo tako veselo in prešerno. Pred nekaj meseci ji je namreč po dolgi bolezni umrl dragi mož, ki mu je tako zvesto in skrbno stregla. Kljub temu je svoje najbližje povabila na kosilo, in to prav v Slovenijo.

V znak hvaležnosti in v zahvalo za njeno dolgoletno zvestobo, pozornost in vsakovrstno pomoč vsej slovenski skupnosti, ji je pevski zbor podaril šopek rož in lepo sliko Marije Pomagaj iz Gradca, kateri se je slavljenka priporočala v dnevih stiske.

Naši dragi Miciki vsi iz srca želimo, da bi skupaj preživeli še vrsto let in vseskozi ostali dobri prijatelji.

Slovenska skupina iz Gradca

LINZ

Prvo nedeljo v septembru smo v našem središču zopet praznovali. Gospod župnik Ludvik Počivavšek je obhajal deset let mašništva, god in rojstni dan. Njegova naloga je težka, saj poleg duhovniškega dela še študira. V želji, da ostane zdrav in srečen med nami, mu kličemo še na mnoga leta!

Z gospodom župnikom je praznovala tudi ga. Anica Vrečič, in sicer 61. rojstni dan. Vsako leto, kadar obhajamo njen praznik, se bojimo, da se bo kmalu vrnila k svoji družini v Prekmurje uživati zasluženo pokojnino. Tudi njej želimo še mnoga srečnih

let med nami. Godovnikoma se iskreno zahvaljujemo za njihovo bogato pogostitev. Lepa hvala tudi g. Zlatku za vesele viže.

Lepo Vas pozdravlja in se Vam zahvaljuje

Anton Zore

belgija

CHARLEROI-MONS-BRUXELLES

Nekaj novic:

V soboto, 14. maja, sta si pred slovenskim izseljenskim duhovnikom obljubila zakonsko zvestobo g. Dimitri Janssen in gdč. Josiane Moyaux iz Marcinelle, ki je po materi slovenskega rodu. Poročno slavje smo imeli v starodavni župnijski cerkvi St. Lorent v Couilletu. Mladi družini želimo božjega blagoslova na skupni življenjski poti.

V zadnjih mesecih so nas zapustili:

- V Bruslju je 24. maja 1994 nenadoma umrl g. Karel Kapus, ki ga bolj poznajo v okolici Charleroija. Več let je delal v rudniku in raznih železarnah. Rodil se je 22.10.1920 na Jesenicah.

- V Blaugiesu (Borinage) je 1. junija 1994 umrl g. Polde Boštjančič, upokojeni rudar, dobro znan v Charleroiju, kjer je prebival dolgo let. Rodil se je 1. 12. 1922 v Veliki Bukovici pri Ilirski Bistrici.

- V Charleroiju je 16. junija letos umrl g. Gabrijel Rušt, upokojeni rudar, ki je dočkal 83 let, rodil se je 25. 3. 1911 v Vipavi.

- V Quaregnonu je 7. avgusta 1994 umrl g. Bernard Felc, ki je delal v rudniku 17 let. Rodil se je 20. 5. 1931 v Brayu v Belgiji.

Vse umrle rudarje priporočamo Bogu, žalujočim pa naše krščansko sožalje!

LIMBURG - LIÈGE

Srečanje na Višarjah je bilo lepo. Posebno priznanje zasluži mladina iz Pariza. Upamo, da se bodo drugi pridružili naslednje leto.

Piknik Slomškovega pevskega zborja je bil kot vedno zadnjo nedeljo v avgustu. Mnogi so ga počastili s svojo

navzočnostjo. Iskrena hvala gostom in gostiteljem. Izkupiček bo namenjen kulturni dejavnosti.

XXXIV. slovenski dan bo v soboto (pred drugo nedeljo v oktobru), 8. oktobra, v Kulturel Centrum v Eisdeniu. Slovenski dan nas že desetletja oblikuje v ponosne ljudi, ki vedo, kaj smo in kaj hočemo. Vzdržali smo v času, ko nam je vse bilo nasprotno in ko smo narodno in idejno orali ledino, pa naj bi odpovedali zdaj, ko smo na dobri poti do uresničitve naših idealov. Sestre in brate, ki imajo vsaj malo slovenske zavesti, lepo prosimo, da bi bil ta praznik za vse res nekaj pomembnega, NAŠA SKUPNA ZADEVA. S svojo navzočnostjo bomo našim zaslužnim kulturnim delavcem vlili novega poguma za naporno delo v prihodnosti.

Uspeli slovenski dan nas v častni luči predstavlja pred tujim svetom!

Pridite! Povabite prijatelje!

Lepo prosimo, da pridete že pred mašo, ki bo ob 17. uri!

OSVOBOJENJE: V začetku septembra so zahodne države slavile 50. obletnico osvoboditve izpod nemškega jarma. Ganjeni smo sledili hvaležnemu zgodovinskemu spominu narodov, ki so bili štiri leta žrtve Hitlerjevega barbarstva, leta 1944 pa jim je zasijala težko pričakovana zlata svoboda.

Ganjeni in ogorčeni!

Kajti pri nas je bilo drugače.

Pokojni Bernard Fele iz Quaregnona

Mi smo italijansko in nemško okupacijo za celih 45 let zamenjali s še hujšo okupacijo Stalinovih in pozneje Titovih komunistov. Da je ta, druga, desetkrat daljša okupacija bila še bolj nečloveška kot prvi dve, pričajo Teharje, Krimska jama, Kočevski rog ter tisoči beguncev.

Odgovorni in sodelujoči pri teh grozodejstvih nas imajo za bedake. Ne vedo nič, ničesar niso videli. Ničesar se ne spominjajo... To so pravi angelčki... Sprenevedanje razbojnikov, ki v zgodovini nima primera.

Obujanje zgodovinskega spomina, spoštovanje nedolžnih žrtev in resničnih bojevnikov za pravo svobodo, bo še dolgo poslanstvo Slovencev, ki "v srcu dobro mislijo".

Naši pokojni: Družina Jakelj iz Eisdena je spet v globoki žalosti. Pred pičlim letom smo poročali o smrti sina Marjana, zdaj pa se moramo poslavljati od Jožefa, najmlajšega sina te preizkušane družine. Na potovanju skozi azijske dežele ga je smrt ustavila v Bangkoku. Hrepenenje po sreči se mu ni uresničilo na tem svetu. Dočakal je komaj 30 let. Joske je imel v sebi veliko dobrega. Hudobije ni bilo v njegovem srcu. Navezan je bil na svoje. To, kar je iskal, srečo, je našel šele pri Bogu. Z družino iskreno sočustvujemo.

francija

Večina naših ljudi iz Pariza je bila v mesecu avgustu na počitnicah. Počitnice so bile tudi na pastoralnem polju. Imeli pa smo mnogo dela pri sprejemanju mladine iz Slovenije in drugih krajev Evrope. Z mnogimi mladimi smo se lepo pogovarjali in skupaj reševali verske težave, ki danes tarejo mnogo ljudi. Več večerov smo se pogovarjali o Bogu, o slovenski Cerkvi ter o vsakovrstnih vprašanjih. Pri pomnil bi, da je vsak mlad človek žejen resnice in išče rešitev za svoje življenje. Med pogovori so se vrstila razna vprašanja, kot so: "Zakaj je Cerkev preveč zaprta v svoj svet in pozablja na svoje člane?" In še: "Vi,

duhovniki, nimate nikdar časa za nas mlade?" Neka skupina pa je dejala: "Slovenska Cerkev ne zna pravilno prisluhniti našim težavam, je daleč od nas in je preveč 'intelektualna', veliko nam govori, a ne zna razložiti s preprostimi besedami tega, kar bi od nje pričakovali. To smo videli v Franciji pri raznih verskih skupnostih." Sam sem jim moral na dolgo in široko razlagati, kaj je v tem stvarnega in kaj je narobe tudi tu v Franciji. Najbolj so se zamislili, ko sem jim rekel: "Treba bi bilo ljubiti Cerkev, ker ste tudi vi Cerkev!" Vsem mladim iz Slovenije je treba večkrat ponavljati, da slovenski domovi po svetu niso samo kraji, kjer prenočijo, temveč imajo poslanstvo, da omogočijo vsakemu prijetno bivanje. Res bi bilo dobro, da bi ti Slovinci tudi v poletnih mesecih, čeprav so na počitnicah, šli k sveti maši in tako pričevali, da so pravi kristjani. Z veliko skrbjo sem ugotavljal, da jim sveta maša ne pomeni veliko in da bivajo pri nas samo zato, ker je prenočišče poceni. To pa res ni poslanstvo slovenskega doma v Parizu. Naš dom ima pravila, ki so v skladu z našim poslanstvom: pomagati pri rasti vere in Cerkve v srcu vsakega človeka.

MERICOURT

Verniki iz severne Francije, Belgije, Lorena in nekateri iz Slovenije smo se zbrali v Loretu pri Mariji, da bi pri skupni maši praznovali njen Vnebohod. Marijina cerkev v Loretu je na hribčku, okoli nje so pokopani tisoči in tisoči francoskih vojakov, ki so padli med prvo svetovno vojno. Križi ob grobovih se dvigajo nad gomilami in na vsakem grobu rastejo rdeče vrtnice. S svojo barvo spominjajo na rdeče morje ter so znamenje ljubezni in revolucije. Slovenci pripovedujejo, da je v prejšnjih časih v to cerkev prinesel Marijin kip iz Loreta neki Slovenec, po poklicu rudar. Od takrat Slovenci vsako leto romajo v Loreto. 15. avgust je za vsakega Slovence iz severnega dela Francije Marijin praznik, saj je kraljica vsakega rudarja in zdomca.

Pri sveti maši nas je bilo okoli 350. Prepevali smo Marijine pesmi. Z vsakega obraza so izžarevali mir in sreča ter ponos, da smo Slovenci. Vsak je

(Anglija) Slavljenca Mirko in Mimi Knaus s plaketo papeškega

prinesel Mariji pisan šopek sreče in težav, ki jih je nosil v sebi. Ljudje so lepo sodelovali pri sveti maši; na koncu smo še zapeli: "Marija skoz življenje, voditi srečno znaš...!"

Po sveti maši smo se zbrali pred cerkvijo in se veselo pogovarjali. Vsak je povedati tisto, kar je nosil v sebi in vse, kar je doživel v tem času. Na koncu smo si vsi zaželeli, da bi se drugo leto ob istem času spet srečali pri Mariji.

Program Mericourt

SEPTEMBER:

- 4. septembra Česnik,
- 18. septembra Česnik

OKTOBER:

- 2. oktobra ?
- 6. oktobra Retelj

NOVEMBER:

- 1. novembra Česnik,
- 13. novembra Česnik

DECEMBER:

- 4. decembra Česnik,
- 25. decembra Retelj

Bog je naše upanje, veselje in lju-bezen!

Silvester Česnik

Višarsko srečanje

Svet Slovenskih krščanskih izseljencev v Evropi (SSKIE) je pod vodstvom dr. Branka Zorna iz Pariza in profesorja Cverleta iz Belgije, že šeštič pripravil višarsko srečanje. To ima

namen, da se ob določeni tematiki povežejo slovenski izseljenci, Slovenci iz zamejstva in Slovenci iz matične domovine.

Letošnje višarsko srečanje je v soboto, 6. avgusta popoldne, potekalo v Žabnicah pod Svetimi Višarjami, naslednji dan pa na Svetih Višarjah.

V soboto je bila v župnijskih prostorih v Žabnicah okrogla miza z naslovom: "Slovenska mladina z narodnega in verskomoralnega vidika doma, v zamejstvu in v tujini". Okrogli mizi je predsedoval Klemen Ložar, glavna predavateljica pa sta bila gospa Angelca Žerovnik in pater Ciril Božič. Prva je predstavila razmere med mladino na Slovenskem. Orisala je napačne, ki jih je namerno postavljala pri vzgoji mladine komunistični režim. Z ideološkim šolskim sistemom je ustvarjal pravo duševno in duhovno revščino. Zdravo jedro slovenske mladine se je ohranilo edino po zaslugi Cerkve, ki poskuša v svojih središčih, teh je nad petdeset, posredovati mladim zdrave življenjske in narodne vrednote. Pater Ciril, ki je bil sam nekaj let izseljenski duhovnik med Slovenci v Avstraliji, je iz osebnih izkušenj med izseljenci in izkušenj v domovini poudaril, da sta vera in narodna zavest medsebojno povezani: skupaj se utrjujeta ali pa skupaj padata. Vendar si ne smemo zapirati oči: mla-

di se v izseljenstvu umikajo iz slovenske skupnosti, ne samo zato, ker ne najdejo v njej vedno dovolj razumevanja, marveč predvsem zato, ker jih materializem in porabniška miselnost vlečeta drugam.

V živahni debati, ki je sledila in kjer so mladi bili bolj poslušalci, so prišle na dan vsestranske težave, s katerimi se mora naš človek v tujini soočiti in spoprijeti vsak dan. Ena od teh, sicer nepričakovana in nepotrebna, povzročila pa jo je slovenska država, je pridobitev slovenskega državljanstva slovenskim izseljencem. Prav zaradi tega je bilo sklenjeno, da se pošlje pristojnim slovenskim oblastem protestno pismo. Udeleženci so ga podpisovali v soboto v Žabnicah in v nedeljo na Svetih Višarjah.

Med udeleženci iz vrst izseljencev so bili najštevilčnejši mladi in njihovi starši iz Pariza, za kar jim iskreno čestitamo.

Sobotni večer po okrogli mizi je bil namenjen družabnemu srečanju, najprej v župnijskih prostorih, nato pa v koči sv. Jožefa, kjer niti nočna nevihta ni ohladila najbolj razgretih.

V nedeljo so vsi mladi in manj mladi ob križevem potu, vodil ga je g. Rihar iz Ljubljane, romali pešna Svete Višarje, drugi so šli z žičnico, ta je imela tisti dan dosti dela. Ob šestih sta bili v Domu srečanj dve predavanji: dr. Janez Dular in dr. Rafko Dolhar sta govorila na temo NAŠ SLOVENSKI DANES doma in v zamejstvu, zlasti na Primorskem, ter se ob tem ozrla v prihodnost. Zelo koristno bi bilo, ko bi ti dve predavanji lahko dobili v roke, da bi toliko bogatih misli ne šlo v pozabo.

Srečanje se je končalo z mašo, ki jo je daroval ljubljanski pomožni škof Lojze Uran. Z njim so maševali, poleg patra Filipa, ki župnikuje na Višarjah, prelat Čretnik iz Pariza, g. Vinko Žakelj iz Belgije, p. Bazilij iz Avstralije in g. Rihar iz Ljubljane. Škofova topla beseda in pesem, ki je vrela iz vseh src, je najlepše zaznamovala letošnje višarsko srečanje. Razšli smo se s sklepom, da bomo v prihodnje še bolj skrbeli za to, da bomo res bratje in sestre med sabo in da ne bo nikomur manjkalo kruha božje besede, božje resnice in božjega življenja.

Ker je bila maša šele ob dveh, smo tisti, ki smo hoteli malo pogledati v hribe, morali kar pohiteti. Obljubili smo si, da se drugo leto prvo nedeljo v avgustu (6. 8.) zopet dobimo na Svetih Višarjah, med tem pa bomo krepko delali za naše ideale tam, kjer živimo. Tudi o tem, kar bi bilo po naših srečanjih treba izpopolniti in izboljšati tako v Žabnicah kakor na Svetih Višarjih in kaj napraviti, da bodo vsaj naši katoliški časopisi najavili naše srečanje, bomo resno razmislili. Odbor SSKIE bo z veseljem upošteval vse predloge glede tega.

Zvesti udeleženec višarskih srečanj

Smrt in pogreb Mirka Rosiča

Vse nas je presenetilo, kako nenadoma je bolezen napadla Mirka Rosiča. Začutil jo je doma med počitnicami. Mesec dni je bil v kliniki, kjer je vidno pešal. V nedeljo, 21. 8., ko smo končali nedeljsko mašo, je prišlo sporočilo, da je g. Rosič umrl.

Pokojni je bil rojen leta 1926 v Longo v Italiji. V Francijo je prišel leta 1957, naslednje leto se je poročil z Rozalijo, rojeno Antolin.

Pogreb je bil 24. avgusta; čeprav so bile še počitnice, se ga je udeležilo lepo število rojakov. Ob treh popoldne so pripeljali krsto v našo cerkev v Chatillonu, kjer smo molili zanj in za vse naše rajne. Ob štirih je bila pogrebna maša, ki sta jo darovala prelat Čretnik in g. Česnik. Nato smo šli kar peš do pokopališča v Clamart, kjer je nova grobnica za Slovence. Po blagoslovitvi nove grobnice je bil pogrebni obred, nato smo se s pesmijo posloviili od pokojnega Mirka, ki je vedno zvesto sodeloval pri našem delu in ga po svojih močeh tudi denarno podpiral.

Ženi, gospé Rozaliji, in sinu Jožku naše iskreno sožalje.

Prelat Nace Čretnik

MARSEILLE

Po dolgem času bo v Marseilleu zopet slovenska maša. Srečali se bomo v soboto, 29. oktobra ob 17. uri, pri sestrah na ulici Rue Breteuil. Duhovnik bo prišel z vlakom zato se priporoča, da bi ga nekdo pričakal na postaji St. Charles in potem prepeljal do cerkve. Hvala za razumevanje.

(Belgija) Poročno slavlje v družini Janssen-Moyaux iz kraja Marcinelle

nemčija

BERLIN

Med mojim bivanjem pri Slovencih v Berlinu se ni zgodilo nič takega, kar bi lahko zbudilo časnikarsko pozornost, kljub temu pa je bilo precej novih spoznanj in doživetij, ki so vredna tega kratkega zapisa.

V Berlinu sem pet tednov v juliju in avgustu nadomeščal slovenskega duhovnika Martina Horvat, ki si je v tem času nabiral novih moči za delo in pripravljaval izdajo knjige, ki jo želi izdati Slovenska katoliška misija v Berlinu ob 25-letnici obstoja. Delovanje slovenske skupnosti v Berlinu, njihove ideje, načrti, naporji in skrbi, nastajanje in rast, sence in sijaj življenja so vredni takega spomina.

V času mojega dopustniškega bivanja ni bilo v Berlinu proslav in nastopov, ne kulturnih ne posebnih verskih srečanj, skratka ničesar, kar bi lahko zastiralo moj pogled v vsakdanje in pristno življenje našega človeka v tujini. Zato sem lažje prisluhnil in slišal, kako temu človeku bije srce v tujini. Ugotovil sem, da mu bije po slovensko ter v pristni veri. Ob sobotah in nedeljah smo se med dopustom sicer v manjšem številu zbirali v cerkvi sv. Elizabete in v dvorani slovenske katoliške skupnosti. Kljub začetnim pomislekom so nemški verniki zdaj navdušeni nad Slovenci. Stiki med nami so se poglobili, postali so pristnejši in bolj domači. Sprejeli so me kot svojega duhovnika, čeprav se nisem prej z nobenim poznal. Počutil sem se sprejetega kakor med svojim občestvom. Zdelo se mi je, da bi moral med njimi kar ostati.

Taki domači in pristni odnosi so mi omogočili, da sem lahko spoznal tudi tisto, kar nosijo v svojem srcu. V njih sem začutil pristno slovensko dušo in srce. Lahko sem se prepričal, da življenje vernih Slovencev v Berlinu zamejuje trije vrednostni krogi: mati (družina), domovina in Bog. Pogovori so se večinoma vrteli znotraj teh vrednot. Kako prav, saj so to vrednote, ki so bistveno oblikovale in utrjevale du-

šo slovenskega naroda od začetka do danes. Naši ljudje skrbijo za družinske vezi, ohranjajo stike z domačimi in gradijo svoje domove v domovini. Pogosto govorijo o svojih starših, nosijo jih v srcih, čeprav so že pokojni. Njihovi pogledi na slovenski narod so čisti in nesebični, ljubijo svojo domovino, ji hočejo pomagati in prispevati k njenemu ugledu v svetu. Otroci slovenskih staršev v Berlinu so navdušeni nad lepoto naše pokrajine. Fantje se pripravljajo in stopajo v vrste slovenske vojske. Celo ponosni so na to. Imam vtis, da je med njimi več domovinskega idealizma kakor med mnogimi, ki doma živijo in iščejo le svoje koristi ter svojo državo gledajo le kot molzno kravo, ki mora predvsem dajati, če pa ne daje, ker pač ne more, jo zavračajo in trgajo kakor plen. Seveda predvsem tisti, ki so bliže koritu. Berlinski Slovenci bodo lahko s svojo držo še veliko prispevali svoji domovini.

Slovenec se ne zna veseliti in praznovati brez Boga, čeprav mu nekateri prav to želijo dopovedati. Z drugimi se povezuje in združuje v imenu vere. Prispadnost verski skupnosti mu je potrebna. Slovenska duša je skozi vso zgodovino živela z vero, zato danes tej duši nekaj bistvenega manjka, je okrnjena in išče nadomestke. Če bo našemu človeku mar le za telesno

hrano, ne pa tudi za duhovno in versko, bo komunistična in liberalistična ideologija slovensko dušo samo spraznila in spridila. Sledovi komunističnega režima se kažejo predvsem kot moralno in duhovno pogorišče slovenskega naroda.

Večina Slovencev v Berlinu se je zavedala te nevarnosti in se je zato vključila v skupnost. Tukaj se srečuje sam seboj v globini svojega jaza, čisti svoje srce, da lahko ustvarja pristne in poštene odnose z drugimi, tukaj se uveljavlja in razvija čut in talent za lepoto slovenskih melodij. Ta zbira Slovence ne glede na to, s katerega konca Slovenije so prišli, le da imajo voljo za sodelovanje in za pristne slovenske odnose. Lahko sem se prepričal, da slovenska verska skupnost igra nezamenljivo vlogo pri ohranjanju slovenske identitete. Zato res ne razumem nekaterih predstavnikov slovenske oblasti, da še danes dajejo potuho tistim posameznikom, ki v Berlinu bolj razdirajo kot združujejo ter ne morejo preseči svoje prizadetosti in užaljenosti. Ali se slovenski človek res ne more ničesar naučiti od zgodovine?

Nikakor pa ni mogoče zanikati, čeprav bi nekateri radi, odločilne vloge, ki jo ima v slovenski katoliški skupnosti duhovnik. G. Martin Horvat je za večino Slovencev v Berlinu pojem.

Pevci trebanjskega pevskega zbora Friderik Baraga z Gora

Kako naj ne bi bil, saj so sadovi njegovega zavzetega dela med Slovenci občutni in slišni. Kdor ni slep, mora priznati, da se za naše ljudi razdaja za dušo in telesom. Zanje uporabljajo vse svoje talente. Kot odlični organizator naredi več kot marsikateri drugi, in zato mu zavidajo. Marsikateri pa morda ne vidi, da je ključ do njegovega uspeha v njegovem plemenitem in dobrem srcu, ki je odprto za vse: za otroke, mladino in starejše. Okrog sebe mu je uspelo zbrati večino Slovencev. To nekatere moti. Zato se vrstijo napadi in krivične sodbe. Toda kjer so ideali, tam so tudi udarci.

Mislím, da bo prav to njegovo delo zalilo z božjim blagoslovom, da bo rodilo še boljše sadove. Pečata, ki ga je vtisnil v zgodovino slovenskega naroda, ne bo mogoče zbrisati.

Prepričan sem, da bo slovenska katoliška skupnost v Berlinu lahko še veliko naredila za slovenski narod in domovino. To pa zato, ker je takšna, kakršna je: slovenska, kulturna in verska. To je tudi moje voščilo ob njeni 25-letnici.

dr. Bedernjak Karel

Pevsko gostovanje v Berlinu

Župnijski Mešani pevski zbor "Friderik Baraga" in oktet "Lipa" iz

Trebnjega sta od 7. do 10. julija gostovala v Berlinu. Pridružila sta se prijaznemu povabilu tamkajšnje slovenske katoliške župnije, ki letos praznuje 25-letnico delovanja z verskimi, kulturnimi in družabnimi srečanji skozi vse leto.

Mešani pevski zbor, ki nosi ime po znamenitem trebanjskem rojaku Frideriku Baragi, je bil ustanovljen pred petimi leti na pobudo mladih ljubiteljev zborovskega petja iz Trebnjega. Hoteli so čim bolj dovršeno prepevati sakralne pesmi slovenskih in tujih skladateljev, združila pa jih je tudi ljubezen do žlahtne, slovenske narodne pesmi in želja, da bi kot pevci bili nosilci kulturne, verske in narodne zavesti. Mladostna zagnanost, trdo delo in pristna ljubezen do glasbe so kmalu obrodili sadove. Zbor je rasel številčno in kakovostno; danes šteje 35 pevcev. Vključen je v Zvezo kulturnih organizacij Trebnje in poleg rednega sodelovanja v okviru župnije posega tudi v širši kulturni prostor. Tako je že leta 1991 izvedel prvi javni božični koncert v Trebnjem in se uvrstil med 18 zborov za nastop na II. reviji slovenskih cerkvenih zborov v Novem mestu. Letos je zbor spet prepeval na V. reviji cerkvenih zborov iz vse Slovenije in zamejstva v

Ljubljani.

Oktet "Lipa", ki prav tako deluje že peto leto, ni treba posebej predstavljati, saj se je s svojimi koncerti in številnimi nastopi že dobera uveljavil v bogatem kulturnem prostoru občine Trebnje, pa tudi širše.

Oba pevska sestava, ki ju že od vsega začetka vodi Tone Strmole, sta v Berlinu doživela nepozaben sprejem. Zbor je imel že takoj po prihodu nastop v nemški župniji St. Eduard v Neukollnu, kjer je izvajal latinsko Misso Seraphico skladatelja Hugolina Sattnerja, nemški poslušalci pa so z zanimanjem prisluhnili tudi slovenskim skladbam. Zbor je z dovršenim petjem sodeloval tudi pri slovenskih mašah v čudovito akustični cerkvi St. Elizabeth - tam je sedež slovenske katoliške misije - ter v cerkvi Don-Bosco-Heim ob jezeru Wansee. Višek gostovanja pa je bil sobotni koncert v veliki dvorani slovenske katoliške misije v Berlinu. Zbor in oktet sta resnično muzicirala, žlahtna slovenska pesem je segla do srca in ob pesmi "Nmau čri- ez jizaro..." so se zalesketale solze ne le v dvorani, ampak tudi na odru. Resnično nepozabno doživetje, ki je najbrž mogoče le med slovenskimi rojaki v tujini, kjer živi kleno slovenstvo in globoka ljubezen do svojega naroda in domovine - to, kar Slovenci v domovini premalo občutimo in gojimo.

Poleg pevskih nastopov so prizadveni gostitelji, zlasti gospod Martin Horvat, slovenski duhovnik v Berlinu, ki je duša vsega dogajanja, ter trebanjski rojak, gospod Jože Flajs, poskrbeli tudi za temeljit ogled Berlina in nepozabna družabna srečanja.

Stkana prijateljstva bodo v prihodnosti prav gotovo še pripeljala do podobnih srečanj, za nas pa je bilo najdragocenejše doživetje odprtosti, gostoljubnosti in življenjske moči slovenstva na tujem.

Tone Strmole

OBERHAUSEN

Slovenska župnija v Oberhausnu želi biti v službi vsem Slovencem na svojem področju. Delo je predvsem pastoralno: oznanjevanje in širjanje evangelija, delitev božjih darov - zakramentov. Najozji sodelavci v misijo-

(Oberhausen) Biti med ljudmi in za ljudi - diakon Stanislav Čeplak v pogovoru z rojaki iz Wetrta

nu ugotavljamo, da je dela zelo veliko, včasih celo preveč. Poleg redne pastoralne oskrbe rojakov je tu še cela vrsta del, ki jih skušamo postoriti v dobro rojakov in vseh, ki prihajajo v stik z nami.

Tokrat vam želimo nekoliko podrobneje predstaviti delo našega požrtvovalnega moža, diakona Stanislava Čaplaka. Letos ja praznoval lep osebni jubilej, srečal se je z Abrahamom. Kdo je diakon in kakšna je njegova naloga v Cerkvi?

“Bolj kot na široko oznanjali smo videli in doživljali z njim vsa ta leta.”

V prvi Cerkvi se je kmalu pokazalo, da mora skupnost, kakršno je ustanovil Jezus Kristus, organizirati svoje delovanje, da bo lahko vsak vernik našel v skupnosti (župniji) tisto mesto, ki mu pripada. Krščanske skupnosti, ki so jih ustanovili apostoli, so se kmalu tako razširile, da jih sami niso mogli voditi niti opravljati vsega dela. Pritegnili so odgovorne može, ki so prevzeli naloge in službe za skupnost. Molili so nad njimi in jih posvetili za to službo. Diakoni so najprej skrbeli za organizacijske stvari v župniji. Ker pa so bili za to službo izbrani v veri preizkušeni može, so lahko odgovorno prevzemali tudi pastoralnega naloge: delili so obhajilo, oznanjali besedo (nauk), oskrbovali bolnike, krščevali in prevzemali veliko zelo odgovornih služb v cerkveni organizaciji in pri pastoralnem delu. Mnogo diakonov so kot izjemne pričevalce za vero Cerkve razglasili za svetnike.

Diakonska služba se je vedno prilagajala potrebam Cerkve. Ko je bilo duhovnih poklicev dovolj, je delovanje diakonov zatoniло v pozabo. V našem času pa je Cerkev spet čedalje bolj potrebna njihove pomoči. Danes predvsem pri pastoralnih nalogah deluje čedalje več poročenih mož, ki so prejeli diakonsko posvečenje in z njim naloge za duhovni blagor župnije, kamor so postavljeni s škofovim dekretom.

Diakon Stanko je med nami že enajsto leto. Sadove njegovega požrtvovalnega dela farani uživamo v obilni meri. Z njegovo pomočjo smo pri pastoralni dejavnosti v slovenski župniji odprli veroučne šole povsod, kjer de-

luje tudi slovenska šola. Božjo besedo zelo rad razlaga; njegove pridige so nam v spodbudo. Zadnji dve leti vodi skupino, ki se posveča spoznavanju Svetega pisma. Pogosto je njegovo delo skrito očem skupnosti, ker pomaga posameznikom reševati socialne težave. Kolikim rojakom je pomagal urejati pokojnine, skrbel za njihovo zdravje, za socialno podporo, tolažil bolnike, se zavzemal za ljudi v vsemo-gočih težavah. To ve le sam in tisti, ki jim je pomagal.

Vsega se ne da naštet. Spisek bil bi predolg za objavo v naši reviji. Želeli smo le na kratko pokazati njegovo vlogo v naši župniji. Ob njegovem osebnem jubileju ga spremljamo s hvaležnostjo in z vsemi dobrimi željami ter mu voščimo vse dobro iz božje roke zanj in njegove najbližje, ženo Valerijo in otroka.

farani SKM

Družni nas Sveto pismo

Že dve leti se tri slovenske družine redno srečujemo pri prebiranju in premišljevanju Svetega pisma. Pobudo smo dobili na družinskem srečanju v Baasemu. Svetopisemske večere pripravimo vsak mesec, vmes pa sami prebiramo odlomke, o katerih smo se pogovarjali. Danes vsi čutimo, kako so knjige Stare in Nove zaveze kot ne-

izčrpen vodnjak modrosti, iz katerega pa laiki težko sami zajemamo. Vsebinsko svetopisemskih prispevkov in zgodb nam uspešno razodeva diakon Stanislav Čeplak.

V začetku smo imeli nemalo težav, marsikatero sporočilo smo le stežka sprejemali. Preveč smo bili ujeti v stereotipno razlago božjih resnic, ki so nam jih razlagali v otroških letih v obliki zapovedi, prepovedi in kazni. Tudi maša je bila za marsikoga od nas zgolj nedeljski obred brez globlje vsebine, saj evangeliju nismo mogli slediti in ga prav razumeti. Nova spoznanja o Svetem pismu nam zdaj odpirajo drugačne dimenzije osebnega odnosa do Boga in do sočloveka. Strah počasi izginja in njegovo mesto polni ljubezen.

Samo spoznanje resnice ni dovolj. Božjo besedo je treba živeti; na vsakem koraku je treba ljubiti Boga in sočloveka tako, kot ljubimo samega sebe. Vsak kristjan ve, da to ni lahko, vendar nam naša srečanja pri tem veliko pomagajo. Zato smo gospodu Čeplaku zelo hvaležni, ker se na temo vedno temeljito pripravi. Odprti je tudi za naša vprašanja in pomisleke.

Srečanj se veselimo in si želimo, da bi se še dolgo srečevali ob knjigi življenja, gospodu Stankotu pa želimo zdravja in sreče, saj je letos praznoval

Slovenske narodne noše na slovesni blagoslovitvi novega župnijskega doma v župniji sv. Avguština in Monike v Grundschtöl-Volmarsteinu

50-letnico, o čemer pa v Naši luči do zdaj še nismo brali.

Naša srečanja ob Svetem pismu so tako lepa in bogata, da jih priporočamo vsem in vsakomur, ki se želi srečati z resnično močjo božje besede. Ta beseda človeka osvobaja, mu prinaša veselje. Tudi mi bi bili zadovoljni, če bi se po našem zgledu oblikovale nove skupine, saj bi lahko kasneje drug drugemu povedali svoja spoznanja.

*Barbara Oman,
v imenu skupine treh družin Wetta,
Dortmunda in Essna*

STUTTGART

Življenje močnejše od smrti

V prejšnji številki Naše luči smo izrazili trikratno sožalje ob obhodu naših rojakov v večno domovino, tokrat izrekamo trikratno čestitke našim novoporočencem.

4. junija sta sklenila zakrament svetega zakona Brigita Pihlar in Giorgio Marocco. Poročila sta se v lepi kapeli gradu Solitude v Stuttgartu ob številni udeležbi njihovih sorodnikov in prijateljev.

Erika Spreitzer iz Gäufeldna pa se je 6. avgusta na Rudniku v Ljubljani poročila z Jožetom Jarcem iz Podhoste pri Dolenjskih Toplicah. Jože je "zapustil očeta in mamo in se pridružil svoji ženi..." tako je postal tudi naš "faran"! Želimo mu, da bi se med nami lepo počutil, zlasti pa v svojem novem domu!

V prelepi romarski cerkvi v Schöntalu pa sta se 20. avgusta poročila Klaudia Pintarič in Bernd Dietrich. Prijatelji in precej naših rojakov iz Forchtenberga ter okolice so ju pospremili do oltarja. Med sv. mašo ter poročnim obredom, opravil ga je g. Ciril Turk, so zapeli nekaj lepih slovenskih pesmi.

Samo ljubezen pozna skrivnost: kadar drugega obdaruješ, sam postaneš bogatejši. Naj vas, dragi novoporočenci, iskrena ljubezen vodi k vedno globlji edinosti. Kajti "živetni skupaj" pomeni veliko več kot biti nekaj ur ali nekaj časa z drugim. To pomeni deliti svoje življenje z drugim, tako uspehe kot neuspehe, težave prav tako kot zmage, gmotne in duhovne dobrine. Živeti z nekom ali živeti v nekom je ve-

lika razlika! V nekom lahko živiš, ne da bi živel z njim in obrnjeno. Popolno edinost zmore le čista ljubezen in prijateljstvo. V vsej polnosti vidimo to le pri Kristusu, ki se nam popolnoma daruje v podobi kruha, saj prebiva v nas in je eno z nami. Naj vas Njegova ljubezen spremlja na skupni življenjski poti.

V mednarodnem letu družine pa se veselimo v naši župniji tudi novokrščencev. Na binkošti smo v Aalenu krstili Kristjana, sina Alojza in Andreje Schwarz, 28. maja v Daagersheimu pri Böblingenu dvojčici: Tejo in Saro Metež, 4. septembra v Stuttgartu še Patrika - Karim Golouh. 9. oktobra bomo v Esslingenu krstili Melino Mozer. Tudi staršem teh otrok čestitamo, ker so se odločili "za življenje" in ker svojim otrokom dajejo pravi smisel življenja!

Slovenske maše v oktobru:

Stuttgart: 2., 9., 16. in 30. oktobra ob 16.30 - Sv. Konrad

Boeblingen: 2. oktober ob 10. uri - sv. Bonifacij

Schw. Gmund: 9. oktober ob 9.30 - sv. Jožef

Schorndorf: 16. oktober ob 8.45 - Kapela sester: sv. Martin

Aalen: 16. septembra ob 11. uri - sv. Avguštin

Heilbronn: sobota, 22. oktober, ob 17. uri - sv. Kilian

Oberstenfeld: 23. oktober ob 9. uri - Srce Jezusovo

Esslingen: 23. oktobra ob 16.30 - sv. Elizabeta

Weißbach: 30. oktober ob 15. uri

Sobotna šola:

Stuttgart: 1. in 15. oktobra ob 15. uri v Slovenskem domu

Boeblingen: 2. oktobra (nedelja) ob 9. uri v učilnici župnije sv. Bonifacija

Srečanje mladih: v soboto, 8. oktobra, ob 18. uri.

Praznovanje (obletnice, jubileji, godovi) v nedeljo, 17. oktobra, po maši v Slovenskem domu.

Srečanje žena, zakoncev oziroma družin v Rot an der Rot bo od petka, 11.11. zvečer, do nedelje 13.11., popoldne. Tema: Žena v Svetem pismu. Vodi sestra Dorica Sever, FMM iz Ljubljane. Prijave sprejema naša soci-

alna delavka, gospa Doroteja Oblak (tel.: 0711/33 32 65, dopoldne) in župnijski urad - Slovenski dom (tel.: 0711/23 28 91).

Pisarna Karitativno-socialnega urada v Slovenskem domu je odprta od ponedeljka do petka ob 9. do 12. ure. Po dogovoru s socialno delavko, gospo Dorotejo Oblak, pa tudi v drugem času. V dopoldanskem času lahko pokličete tudi po telefonu 0711/23 30 65.

Župnijska pisarna je gotovo odprta v torek in petek ob 9. do 12. ure ter v četrtek od 16. do 20. ure. V Slovenskem domu ste vedno dobrodošli, za dokumente, pripravo na zakramente... pa je bolje, če se prej najavite.

Prihodnje leto bo slovenska župnijska skupnost v Stuttgartu obhajala že 35-letnico. V to praznovanje bo vključena tudi slovesnost svete birme. Zato vabimo vse, ki so starejši od 14 let in še niso prejeli zakramenta svete birme, da se pridružijo skupini za pripravo.

Zahvalno romanje

Na praznik VSEH SVETIH, 1. novembra, bomo tudi letos poromali k Ave Mariji v Deggingen.

Spored: od 14. ure naprej priložnost za spoved.

Ob 15. uri slovesna sv. maša in pete litanije ter posvetitev Mariji. Po maši blagoslov spominčkov in (po želji) avtomobilov.

Vabljeni rojaki slovenskih župnij iz Stuttgarta, Reutlingena in Ulma!

Janez Šket

Domači zvon na Rakitni - doživetje za domačine in pevce

Zor 26-letnem obstoju moškega zbora Domači zvon iz Stuttgarta so člani v nedeljo, 31. julija, priredili svoje 5. srečanje v Sloveniji. Vsaki dve leti so gostovali, najprej v Begunjah na Gorenjskem, potem na Sveti gori pri Gorici, na Zgornji Koreni na Štajerskem, v Rogaški Slatini in letos na Rakitni na Notranjskem.

Ta počitniška srečanja zavzetih slovenskih pevcev iz Nemčije prinašajo veliko veselja poslušalcem v domovini, hkrati pa osrečujejo tudi pevce, saj jih povsod prijazno sprejmejo ter jim pokažejo lepote in zanimivosti Slo-

venije. Oboje je velika spodbuda za njihovo zavzeto prepevanje.

Omenil sem že, da so letos slovenski pevci iz Stuttgarta obiskali Rakitno. Srečanje je vodil tamkajšnji rojak, gospod Peter Rot, ki že desetletje navdušeno sodeluje pri Domačem zvonu. Zbor vodi slovenski organist Damjan Jejčič. Dvajsetim pevcem se je pridružil lepo število družinskih članov in prijateljev, tako da je bilo na Rakitni precej živahno.

Dopolodne so Rakičani radovedno napolnili župnijsko cerkev in prisluhnili pevcem iz Nemčije, ki so peli pri nedeljski maši. Niso bili razočarani. Tudi sami sicer lepo pejejo, vendar je bil obisk iz tujine nekaj posebnega.

Po službi božji so se pevci podali pred spomenik 83 žrtvam medvojnega in povojnega nasilja ter se jim poklonili s pesmima "Prijatelju v slovo" in "K tebi želim, moj Bog." To pozornost obiskovalcev iz Stuttgarta bodo Rakičani znali ceniti, saj so jim pokazali, da v zgodovinski žalosti za svojimi pobitimi fanti in možmi niso osamljeni.

Prijazno vaško gostišče je pripravilo pevcem in njihovim spremljevalcem kosilo. Nato so se podali na izlet na Krim. Pogled s 1.107 m visokega hriba proti prestolnici Slovenije, proti Gorenjski, Notranjski in Dolenjski je bil pravi užitek za ljudi, ki že desetletja živijo v stisnjenosti industrijskih krajev nekdanje druge Trubarjeve domovine, dežele Württemberške. Ta pogled jih je tako prevzel, da je pri koči na Krimu spontano zadonela pesem "Zadoni nam, zadoni", ki je ovila pobočja nad lgom. Izraz srčnega doživetja rojakov iz Nemčije ob pogledu na prostrani domači svet! Tak trenutek za Krim gotovo ni nekaj vsakdanjega.

Po izletu na Krim je organizator srečanja Peter Rot povabil pevce in spremljevalce na sklepno slavlje na svoj vikend. To ni bilo le slavlje ob vsakovrstnih dobrotah, ki spadajo na taka srečanja. Prava pevska navdušenost se je tu še posebej razvila. Melodij ni hotelo biti konec in rajsko rakitniško planoto je do večernih ur preplavljala pesem slovenskih slavčkov iz Stuttgarta. Rakičani so se lahko prepričali, da tudi na tujem živijo veseli

slovenski fantje.

Naj še omenimo, da je Krajevni urad Rakitna izrekel dobrodošlico Domačemu zvonu tako, da je vsakemu pevcu podaril knjigo Janeza Klemenca "Rakitna skozi čas". Iz nje bodo udeleženci 5. srečanja v Sloveniji še dolgo obujali spomine na prelepo Rakitno. Omenjenega daru je bil pevovodja, gospod Damjan Jejčič, še posebno vesel, saj dokazuje, da so bili njegovi pevci na Rakitni res dobrodošli.

Ciril Turku

KD Slovenija Stuttgart se oglaš!

Čas je, da se novo predsedstvo KD - Slovenija Stuttgart oglasi slovenski javnosti in postavi nekatere stvari na pravo mesto.

Letos, 5. junija 1994, smo končno imeli občni zbor (po enoletnem premoru) po odločbi pristojnega sodišča.

Gospoda Karla Cepla smo zakonito razrešili in volili novo predsedstvo, ki že dela, in to precej uspešno.

Našemu zaslužnemu članu in prijatelju gospodu župniku Cirilu Turku so udeleženci občnega zbora podelili naslov častnega člana.

Vse obtožbe, ki jih je izrekel ali napisal gospod Karel Cepl na račun gospoda Cirila Turka in klerikalizma v Stuttgartu, so neutemeljene.

Naše društvo je po težkih preizkušnjah zaplulo v mirne vode. 9. avgusta 1994 ga je pristojno registrsko sodišče uradno priznalo. Društvo je letos skupaj s slovensko župnijo v Stuttgartu uspešno pripravilo "dan slovenske državnosti" in izlet mladih na Triglav. Veseli smo tudi povezav s slovenskima organizacijama "Slovenija v svetu" in "Katoliškim središčem Slovencev po svetu".

Na prvi seji v novi sestavi je predsedstvo ugotovilo, da je pisanje gospoda Karla Cepla v imenu KD Slovenija enostransko in zavajajoče, zlasti njegova poročila v sredstvih javnega obveščanja v domovini in tujini od 16. januarja 1993 do danes. Ta so neresnična in nikakor v skladu z našimi cilji. Od vseh teh člankov se distanciramo. Znana nam je usmeritev gospoda Karla Cepla in njegova razdiralna moč med tukajšnjimi Slovenci. Na njegovo pisanje v prihodnje ne mislimo odgovarjati.

Društvo želi plodno delovati na kulturnem področju med Slovenci na tujem in doma ter sodelovati tudi z drugimi narodi.

Prisrčno vas pozdravljajo:

Peter Kajzer

*predsednik: Anton Strojan
podpredsednik: Štefan Fabčič*

(Švedska) Prvi švedsko-slovenski vzpon na Triglav od 18. do 20. julija 1994

(Švedska) Krst Kimberly-Cirile Perko v Helsingborgu 10. oktobra 1993
(prvi Zvonetov krst na Švedskem)

nizozemska

Zlata poroka: Bertus in Julijana Bruggeman-Glinšek sta julija v Hoensbroeku v družinskem krogu in z mnogimi prijatelji slavila zlato poroko. Z družino gospe Julijane smo že pol stoletja tesno povezani. Njen dom je dajal gostoljubje vsem duhovnikom, ki so delovali na tem področju. Tudi slovenska knjižnica je dobila svoje zavetje pri njih. Gospa Julija je zgledno navzoča v naši skupnosti. Njen drugi oče g. Miha Železnik je bil zanesljiv sodelavec pri slovenski stvari. Čestitkam, zahvali in voščilom prijateljev se pridružujemo tudi mi. Vse dobro!

"ZVONOV" BISERNI JUBILEJ: 15. novembra bo Zvon slavil biserni jubilej svojega bogatega delovanja. Naj ta redki praznik postane naš skupni praznik. Pevsko društvo Zvon naj postane naša skupna, zelo pomembna stvar.

Odšel je: V začetku septembra smo se poslovili od Engelberta Sobainika. Zadnja štiri leta je bolezen ovirala njegovo vsestransko delavnost. Bil je lju-

bitelj narave, živali, športa. Dolgo je sodeloval pri "Zvonu". Mladost je preživel v Heerlerheideu, kamor se je vedno z veseljem vračal. Bil je delaven in podjeten človek. Posebno skrb in ljubezen je posvečal svoji družini. Zvon mu je zapel v cerkvi in na pokopališču.

Vdovi Elisabeth Jacqueline in hčerki Marie-Josée izrekamo krščansko sožalje.

švedska

Zapoznele spomladansko-poletne slike iz Švedske!

V času, ko se v Sloveniji začenja novo šolsko leto in se na Švedskem pripravljajo na nove volitve, se slovenski dušni pastir ozira nazaj v kroniko dogodkov Slovenske misije v Skandinaviji. Medtem ko gre marsikje doma in v svetu za prestiž, kdo bo koga čim bolj okrog prinesel, kdo bo imel čim več gmotnih koristi, kdo bo vladal tudi za ceno ubogega človeka, skuša rektor SKM na Švedskem povezovali in služiti Katoliški cerkvi ter slovenskemu narodu, ki je žal tako razseljen po svetu.

Mesec april in z njim dušnopastirsko delo sta izzvenela v duhu velikonočnega dogodka. Slovenske velikonočne pesmi so pri bogoslužju v vseh skupnostih donele iz radostnih src naših rojakov kot pesmi zmage Odrešenika nad zlom in večno smrtjo. Obenem so izžarevale upanje na večno pomlad, ki nas vse čaka v nebesih. Za slovensko občestvo v Göteborgu pa je bil mesec april priložnost (tudi za druge narodne skupnosti) za lepo sodelovanje pri bogoslužju v Vassakyrkan. Tam je bila 24. aprila ob dveh popoldne sv. maša v švedskem jeziku. Zbranih nas je bilo več kot tisoč vernikov, ki smo lepo sodelovali. Lepo sodelovanje narodnih dušnih pastirjev pri oltarju ter združenega zbora, sestavljen je bil iz raznih narodnih skupnosti (približno 60 pevcev in pevk), je vtisnilo sveti maši enkrat in nepozaben pečat. Velikonočno razpoloženje se je po sv. maši preneslo v dvorano, kjer so posamezne narodne skupnosti s pesmijo, plesom in kratkimi skeči pokazale bogastvo in različnost svojih narodov in kultur. V drugem delu srečanja je sodeloval tudi pevski zbor slovenskega društva France Prešeren, ki je navdušeno prepeval velikonočne in narodne pesmi. S svojo ubranostjo in notranjim veseljem ter štiriglasjem je zbor požel velik aplavz, kar je bilo hkrati priznanje vsem Slovencem na Švedskem in doma. Kot so ljudje doživljali ob velikonočnem dogodku novo pomlad odrešenja, tako se je tudi narava začela odevati v zelenje. Spomladansko razpoloženje nas je še bolj prevzelo v mesecu cvetja in petja, v majniku.

Marijin mesec je bil zaznamovan z dvema velikima dogodkoma, ki pa sta bila žal drug drugemu preblizu. Slovenska skupnost v Olofströmu na jugovzhodnem delu Švedske je obhajala 14. maja 20-letnico obstoja in delovanja. Pod vodstvom sedanjega predsednika Stojana Cotiča in s pomočjo domačinov je slavje lepo uspelo. Na njem so sodelovale nekatere slovenske skupine s Švedskega, Kamniški koledniki (lepo dvoglasje in spremljava s citrimi je bilo enkratno doživetje), ansambel Lojzeta Slaka s Fanti iz Praprotna, folklorna skupina

Sora in švedske folklorne skupine iz omenjenega mesta. Na razstavi smo lahko videli slovenske znamenke in denar (hvala g. Janku Stampflu iz Ljubljane), slike s slovenskimi motivi gospe Albine Kralj iz Göteborga, pa idrijske čipke in barvne fotografije priznanega slovenskega fotografa na Švedskem, g. Karla Pesjaka, ter nekaj fotografij iz domovine, ki jih je slovenski duhovnik Zvone že lani razstavljal v Mariboru v škofijski galeriji Ars Sacra. Sodelovali sta tudi občina Šiška iz Ljubljane in SIM. Na praznik se je zbralo približno 550 do 600 ljudi, kar je hvalevredno. Žal pa so mnogi zato opustili tradicionalno vseslovensko binkoštno srečanje v Vadsteni. To prvo srečanje Slovenk in Slovencev na Švedskem je že pred 22 leti pripravil p. Sodja. Takrat se je verjetno zbudila zavist jugoslovanske ambasade, da so pod njenim vodstvom začela društva pripravljati tako imenovane festivale.

Slovenskemu duhovniku so v bližnji pripravi na binkoštno srečanje v Vadsteni pomagali nekateri člani misijevskega sveta, sami so si razdelili naloge in organizacijo. Njim so pomagali tudi člani slovenskega kluba iz Köpunga, ki so letos prevzeli organizacijo tombole. Ob vseh teh skrbeh je prišel čas, ko je bilo treba 21. maja popoldne iti na pot iz Göteborga v lep kraj ob drugem največjem jezeru Vettern, v Vadsteno. Tam je pokopana sv. Brigita, zavetnica Švedske, ob njej pa živijo kot otoček novega upanja in pravega veselja sestre sv. Brigite, pri katerih smo se ustavili trije izmučeni popotniki: Janez, Jožica in Zvone. Po srečanju s sestrami smo odšli pripravljat hokejsko dvorano za 22. vseslovensko binkoštno srečanje, v kateri je potekal drugi del tega srečanja. V dvorani nas je čakala družina Janezovega brata Vinka Tomažiča, ki je že veselo krasila dvorano ter postavljala mize in stole. Delo se je zavleklo do polnoči, ko smo odšli v samostan k zasluženemu počitku. Naslednji dan je pripraviljalce dvorane presenetil ansambel Henčka Burkata (zelo zgodaj so člani ansambla prispeli v Vadsteno in presenetili g. Zvoneta, saj so prespali kar v kombiju, tako da so

bili zjutraj prvi "pokonci").

Sončni zahod nad jezerom zvečer pred praznikom je bil čudovit, prav takšno je bilo tudi binkoštno jutro in ves dan. Prijetno spomladansko sonce nas je vse spravilo v veselo razpoloženje, nas s svojimi toplimi žarki ogrelo, da smo z veseljem in odprtih rok pričakali vse, ki so prihajali na to pomembno srečanje. Letos sta obiskala slovensko skupnost na Švedskem dva sošolca sedanjega dušnega pastirja, g. Štefan Pavli, ekonom v Zavodu sv. Stanislava (Škofovi zavodi v Šentvidu). Njegov pomen, poslanstvo in vlogo za Slovence po svetu je predstavil na srečanju v dvorani, in g. Stane Štefanič, ki je vodil sv. mašo in spodbujal srca vseh navzočih za ljubezni do "matere, domovine in Boga", kakor je zapisal Ivan Cankar. Spet je v samostanski cerkvi iz njegovih izbranih besed vel Sveti Duh in spodbujal srca navzočih k zvestobi Bogu in Cerkvi ter domovini, ki nam je posredovala materin jezik in bogato krščansko kulturo. Ostati zvest tem trem vrednotam - materi, domovini in Bogu - pomeni biti zvest svojim prednikom in svojim potomcem. Op.: Naredite vse, drage Slovenke in Slovenci, da se bo slovenstvo ohranjalo na temeljih katoliške vere in kulture tudi na mrz-

lem severu, obenem pa gradite švedsko Katoliško cerkev. Samo tisti, ki spoštujejo najprej vrednote lastnega naroda, vere in kulture, bo mogel spoštovati in sprejemati tudi druge narodnosti in se v tujini ne bo izgubil. Pri sv. maši je bil posebej pozdravljen g. Ivo Vajgl, tukajšnji slovenski veleposlanik. G. Vajgl je ostal med nami tudi po maši v dvorani, za kar smo mu vsi hvaležni.

Po slovesni sv. maši, ki je vse prijeto povezala, je bila procesija v staro cerkev. Mladi Tomaž, Henčkov sin, je med procesijo s harmoniko spremljal petje Marijinih pesmi. V cerkvi so bile pete litanije Matere božje z odpevi in blagoslovom. Sledil je kratek ogled cerkve, kjer je pokopana sv. Brigita, in povabilo na srečanje na dvorišču pri sestrah, ki so s svojo gostoljubnostjo potešile prvo lakoto in žejo. G. Štefan z ženo, bratom in svakinjo (vsii iz Landskrone) je s kranjskimi klobasami poskrbel, da je bila lakota pregnana. Ansambel Henček nam je veselo igral in nas popeljal v dvorano, kjer so bili spet na vrsti pozdravi in dobrodošlice. Sledil je kratek kulturni program, nar kar je Henček spet prevzel vlogo povezovalca drugega dela. Ti veseli fant-

(nadaljevanje na strani 34)

Del slovenske skupnosti iz Stockholma še zadnjič skupaj z Janezom Gradišarjem; sedi drugi z desne; umrl je na Veliki petek

kaj, ko bi se malo vadili v slovenščini

• POSTAVI ZAIMKE V OKLEPAJIH V USTREZNE SKLONE.

Okrog (jaz) se je nabralo vse polno ljudi. Pojdi z (jaz) na sladoled. Hišnik stanuje pod (mi). Stekla sem k (ona). Dajem (on) sladkarije. Brat (ona) je našel šele drugi dan. Teta (midva) je peljala na letališče. O (kaj) govoriš? S (kaj) nisi zadovoljen? Prinesi malico še za (oni).

• POSTAVI VEJICE V NASLEDNJE POVEDI.

Steza se pričinja spodaj na jasi: nepričakovano se odcepi od prašne makadamske ceste mehka in prijazna zabrede v travo vabljava je in skrivnostna polna obljub. Obeta dolgo

vznemirljivo hojo iz doline v svet visokih grebenov. Daleč od ljudi pelje vodi v samoto in samotni ljudje jo največkrat prehodijo. Obljublja veter čisto nebo tih razgled na daljne grebene mir obeta počitek v senci macesna pa dolgo hojo ko le noge enakomerno stopajo v breg otopele misli pa kot zavite v polprozorno tkanino prosto letijo po svojih poteh.

• POSTAVI BESEDE V OKLEPAJIH V USTREZNE SKLONE.

Nekateri mislijo, da imajo vsi (otrok) posluh. Pregovarjali smo se, kdo bo ostal pri tetinih (otrok). Med vsemi (otrok) se je Nada obnašala najlepše. (Otrok) govorijo resnico. Pov-

sod so dobri ali slabi (človek). Ti še ne poznaš teh (človek). Fant, premalo hodiš med (človek)! Na stenskih slikah so znameniti slovenski (mož). Brigada je v boju izgubila štiri (mož). Ali smo (mož) ali nismo? Alenki (las) hitro rastejo. Jože ima svetle (las). Brat me cuka za (las).

• DOLOČI PRAVILNO OBLIKO ZEMLJEPISNEGA IMENA.

Robert Cedilnik je peljal proti (Laško). Jože Kovač iz Planine pri (Ljubno) se je s traktorjem vračal domov. Guma mu je počila na cesti med (Trebnje) in Novim mestom. Tekmovanje bo na Kladjah nad (Cerkno). Simon Gregorčič se je rodil v (Vrsno).

• POSTAVI NEDOLOČNIKE V OKLEPAJIH V VELELNICE V 2. OSEBI EDNINE.

(Biti) pri miru, drugače se bo veja odlomila! Nikar me ne (gledati) tako jezno. (Imeti) pamet, tako ne bo šlo. (Iti) mi s

sivan minatti čakam, da pride že kdo

Čakam, da pride že
kdo - kdor koli,
da stopi po prstih k
meni
in mi dvigne trepalnice
z oči.

Mrtve so te oči.
Preveč so videle:
vsega -
a le malo, v kar so
verjele.

Pridi, pridi že, neznani!
Dvigni mi trepalnice z
oči,

luči mi dahni vanje,
ki ne ugasne,
ki je ničesar ne zatemni,
sanj vanje natrosi,
ki ne odcveto, ki jih ne
ospe mrzla sapa
resničnosti.

Glej, bojim se praznine,
neznani. In teme. Golta
me,
požira kot močvirje.
Ne morem premakniti
stopal.
In nikjer človeka!

Stvari in predmeti
se spreminjajo
v prelomljene sence,
ljudje v okostnjake.
Strah me je koščenega
smeha
teh trpkih ust
nad grobovi sanj, ki ne
morejo umreti...

Pridi,
preženi mi noč iz oči,
barv, ki se smejejo, ki
pojo,
jim daj!

poti! (Poslati) mu darilo po pošti. (Ujeti) žogo! (Vzeti) kralja z adutom! (Teči) do kostanja in nazaj! (Vreči) kamen v vodo! (Leči), Reks! (Obleči) si dolge hlače. (Ostriči) si lase. (Postreči) si sam. (Reči) mu, naj neha razbijati.

• NADOMESTI GLAGOLA BITI IN NAREDITI Z NAZORNEJŠIMI GLAGOLI.

Na vrtu so bile vrtnice in nageljni. Na robu gozda je bil kostanj. Na tleh je bilo listje. Na dvorišču so bili otroci. Zunaj je bil veter. V daljavi so bile gore. Pred hišo je bil avtomobil. Na steni je bila velika fotografija brez. V peči je bil ogenj. V kotu je bila omara.

REŠITEV NALOG

• **ZAIMKI:** Okrog mene se je nabralo vse polno ljudi. Pojdi z menoj na sladoleđ. Hišnik stanuje pod nami. Stekla sem k njej. Dajem mu sladkarije. Brat jo je našel šele drugi dan. Teta naju je peljala na letališče. O čem govoriš? S čim nisi zadovoljen? Prinesi malico še zanje.

• **VEJICE:** Steza se pričnava spodaj na jasi: nepričakovano se odcepi od prašne makadamske ceste, mehka in prijazna zabrede v travo, vabljiva je in skrivnostna, polna obljud. Obeta dolgo, vznemirljivi hojo iz doline v svet visokih grebenov. Daleč od ljudi pelje, vodi v samoto in samotni ljudje jo največkrat prehodijo. Obljubljiva veter, čisto nebo, tih razgled na daljne grebene, mir obeta, počitek v senci macesna pa dolgo hojo, ko le noge enakomerno stopajo v breg, otopele misli pa kot zavite v polprozorno tkanino prosto letijo po svojih poteh.

• **BESEDE V USTREZNIH SKLONIH:** Nekateri mislijo, da imajo vsi otroci posluš. Pregovarjali smo se, kdo bo ostal pri tetinih otrocih. Med vsemi otroki se je Nada obnašala najlepše. Otroci govorijo resnico. Povsod so dobri ali slabi ljudje. Ti še ne poznaš teh ljudi. Fant, premalo hodiš med ljudmi. Na stenskih slikah so znameniti slovenski možje. Brigada je v boju izgubila štiri možje. Ali smo možje ali nismo? Alenki lasje hitro rastejo. Jože ima svetle lase. Brat me cuka za lase.

• **ZEMLJEPISNA IMENA:** Robert Cedilnik je peljal proti Laškem. Jože Kovač iz Planine pri Ljubnem se je s traktorjem vračal domov. Guma mu je počila na cesti med Trebnjem in Novim mestom. Tekmovanje bo na Kladjah nad Cerknim. Simon Gregorčič se je rodil v Vrsnem.

• **IZ NEDOLOČNIKOV V VELENIKE:** Bodi pri miru, drugače se bo veja odlomila! Nikar me ne glej tako jezno. Imej pamet, tako ne bo šlo. Pojdi mi s poti! Pošlji mu darilo po pošti. Ujemi žogo! Vzemim kralja z adutom! Teči do kostanja in nazaj! Vrzi kamen v vodo! Lezi, Reks! Obleči si dolge hlače. Ostriži si lase. Postreži si sam. Reci mu, naj neha razbijati.

• **ZAMENJAVA GLAGOLA BITI:** Na vrtu so cvetele vrtnice in nageljni. Na robu gozda je rasel kostanj. Na tleh je ležalo listje. Na dvorišču so se igrali otroci. Zunaj je bril veter. V daljavi so se dvigovale gore. Pred hišo je stal avtomobil. Na steni je visela velika fotografija brez. V peči je gorel ogenj. V kotu je stala omara.

Pripravil Milan Kobal

izražajmo se lepo

Kako hitro čas beži! Zdaj ni časa za razpravljanje. Za kratek čas je skočil k sosedu. Pes je ves čas stal pred vrati. Pred časom so bili še vsi njegovega mnenja. Od časa do časa je prihajal v vas. Objavili so čas in kraj prireditve. Nimam časa. Po gostilnah je zapravljval čas in denar. Spregovoril je ob nepravem času. Pomlad je najlepši letni čas. Je čas vojne in je čas miru. Bili so težki časi. Odločite se, še je čas! Zvonik je načel zob časa. S petjem si krajša čas. Bliža se njen čas. Čas celi rane.

Sončni mrk se je začel ob treh po krajevnem času. Fizik ni upošteval nihajnega časa. Razpolovni čas te radioaktivne snovi je zelo kratek. Kako tvorimo sedanja, pretekli in prihodnji čas? Določi prislovno določilo časa! Bojan Križaj je dosegel najboljši čas prve vožnje.

Molili so za časni in večni blagor. Nič na zemlji ni večno, vse je časno. Časnik Slovenec je spet začel izhajati. Časnikar je napisal lažno novico. To je pa časnikarska rasa. S časnikarstvom se preživlja. Urednik je bil ogorčen nad časopisnim člankom. Časopisni jezik je čedalje slabši. Knjigo so tiskali kar na časopisni papir.

(nadaljevanje s str. 31)

je in dekle so pričarali prijetno razpoloženje z lepo pesmijo in s tako raznoliko glasbo, da je bilo čutiti, kat da smo vsi doma. Od sonca obsijana Dolenjska in Bela krajina z metliško črnino sta postali po članih ansambla v dvorani živo navzoči. Pesem in glasba sta povezali vse ljudi tako, da so mnogi veselo zapeli in se urno vrteli do poznih nočnih ur, ko se je bilo treba posloviti in se podati vsak na svoj dom. Prijetno ozračje pa bi bilo mnogo lepše, če bi bilo vsaj toliko ljudi, kot jih je bilo v Olofströmu. Vsem, ki so pripravili to binkošno srečanje, pa je bilo v zadoščenje najprej srečanje pri sv. maši z bogatim nagovorom ter veselo razpoloženje in povezanost v dvorani, za kar so poskrbeli člani ansambla Henček. Naj se jim še enkrat v Naši luči zahvalim za poslanstvo, ki ga opravljajo na srečanjih z rojaki po svetu in doma. Rektor SKM na Švedskem upa, da so člani ansambla občutili, da Švedska ni tako hladna, in sicer prav zaradi veselja, ki ga izžareva slovenska katoliška skupnost v tem delu Evrope.

Krsti: Na prvo nedeljo v maju je bila pridružena slovenskemu občestvu Veronika-Christine Mandelj. Tako je katoliško občestvo v Malmöju postalo bogatejše za eno članico, saj je

Slovensko kulturno društvo LIPA - München vabi na veselo MARTINOVANJE v soboto, 12. novembra 1994, ob 17. uri. Prireditev bo v Münchenu - Daglfing - "Rennbahn - Restaurant" na Rennbahnstrasse. Za veselo razpoloženje bo poskrbel slovenski ansambel Tonija Sotoška. Nagradili bomo tudi nekaj vstopnic.

Srečanje bo lepa priložnost za utrditev novih prijateljskih vezi. Vsi ste prav prisrčno vabljeni. Rezervacij ne sprejemamo. Informacije pri LIPI, telefon - 089-641-0392.

Veronika Kristina v veri svojih staršev, očeta Janka in Anne-Margatine, po krstu postala božji otrok in članica Kristusove Cerkve.

Teden kasneje se je takšen veseli dogodek ponovil v katoliški cerkvi v Helsingborgu. H krstu sta prinesla svojo hčerko Janez Koren in Ann-Marie Perko. Krstili smo jo za Aleksandro, po tem imenu jo bo nekoč poklical tudi večni Sodnik, da ji podeli večno plačilo. Na prvo nedeljo v juniju se je veseli dogodek ponovil v Malmöju za družino Habjanič, saj je njihov prvorojenec Anton-Viktor bil zaznamovan s krstno vodo in prejojen za božje otroštvo. Otrok je razveselil družino Habjanič in Semprimožnik, saj je dedek Viktor z veseljem vzel svojo harmoniko v roke in zaigral pri slovesni večerji novokrščencu na čast.

Vsem družinam in slovenskim skupnostim iskrene čestitke in najboljše želje, da bi bili njihovi otroci v veselje Bogu, staršem in Cerkvi.

Poroke: Pred Bogom in Cerkvijo sta si 28. maja v stolni župniji v Stockholmu obljubila večno zvestobo Danijel-Samo Vodovnik in Esperanza Franco-Munoz.

V mesecu juniju, v soboto pred drugo nedeljo, sta se v cerkvi v Tortuna blizu Västeråsa poročila Stanislav Arih in Ingela Abrahamson ter si obljubila, da bosta v moči zakramenta svetega zakona v življenju zvesta sopotnika in pomočnika. Obema paroma iskrene čestitke in najboljše želje, da bi se svetopisemske besede: "Kar je Bog združil, tega naj človek ne loči," izpolnile.

Od 14. do 21. junija je g. Zvone obiskal župnijo sv. Mihaela v Dun Laoghaire (izg. Dan Liri) blizu Dublina na Irskem. Zahvalil se jim je za vse molitve, sv. maše in vso duhovno podporo, ki jo je omenjena župnija izkazovala ves čas vojne v Sloveniji. Koliko rožnih vencev in sv. maš, koliko ur pred Najsvetejšim, ki je bilo izpostavljeno prav v ta namen, koliko bratske molitve, da bi čim prej prišlo do miru v Sloveniji. Bogu hvala za tako pozornost in za tak dar samostojni Sloveniji. Mi bi morali to dobroto vračati z molitvijo za mir v Severni Irski in za blaginjo te dežele, kjer je krščanstvo zelo

živo in duhovno močno.

Prvi slovensko-švedski vzpon na Triglav od 18. do 20. julija 1994. Te tri dni je 13 planincev in planink iz Švedske (med njim eden iz Danske in en pravi Šved) ter 14 planincev in planink iz Slovenije osvojilo očaka Triglava. Dobili smo se na Bledu na avtobusni postaji, kjer se je skupini pridružil še g. Jože Drolc, ki je 16 let delal med Slovenci na Švedskem, zdaj pa je župnik v Radovljici. Lepo vreme in prijetno razpoloženje sta pomagali, da smo se vsi hitro med seboj povezali in prijetno potovali do Kredarice. Sklep prvega dne je bil v novi kapeli, kjer je vodil somaševanje g. Jože. Drugo jutro se je začelo s sv. mašo v kapelici. Večina se je nato povzpela na najvišji slovenski vrh, nekaj pa jih je Triglav občudovalo s Kredarice. Kdor je bil prvič na vrhu, je doživel pravi planinski krst, ki ga je "velikodušno delil" sedanji rektor SKM na Švedskem, g. Zvone. Prvikrat v njegovem življenju se je zgodilo, da so bili trije bratje hkrati na Triglavu. Bogu hvala za lepo srečanje in doživetje. Na Doliču pod Triglavom se je ostalih nekaj planincev priključilo večini. Po okrepčilu smo nadaljevali pot čez Hribarice proti Sedmerim jezerom. Predolg počitek je terjal žrtve, saj je skupino dobrih 15 minut pral dež. Tudi to izkustvo je bilo zanimivo. Po zadnji noči in počitku v planinah smo se podali od Koče pri sedmerih jezerih čez Komarčo do Koče pri slapu Savica. Sveta maša v Bohinjski Bistrici je izzvenela iz ust g. Zvoneta kot zahvala za lepo doživetje. S tem je bilo letošnjega planinarjenja konec. Hvala župniku Simonu Fortuni, ki je vse pred začetkom sv. maše pozdravil in popeljal v zgodovino župnije in cerkve.

Zadnje dopustniško dejanje g. Zvoneta je bilo vodenje slovesne sv. maše pri Mariji v Puščavi, sosednji župniji sv. Lovrenca na Pohorju. V tej Mariji cerkvi, bila je nabito polna, je po pridigi sledila obnova posvetitve slovenskega naroda Mariji doma in po svetu. Želja in prošnja voditelja sv. maše je bila, da bi Marija vse varovala in da bi se nihče ne pogubil.

vaš švedski vagabund Zvone

Romanje na Ziteil

Po nekaj letih se nam je spet uresničila želja porovati na ZITEIL (kanton Graubünden, škofija Chur), kjer romarska cerkev z višine 2.434 m vabi, pričakuje in sprejema Marijine častilce pod svoje varstvo.

V soboto, 3. septembra 1994, smo pustili osebne avtomobile na parkirišču nad Saloufom in ob 18. uri krenili peš proti Marijinemu svetišču. Po dobri poludrugi uri hoje smo bili na cilju. Že takoj ob prihodu nas je prijazno pozdravil - saj nas že dolgo pozna - tamkajšnji župnik, g. Duri Loza; župnikuje v Saloufu in oskrbuje Ziteil kot podružnico. V prijetno topli jedilnici smo se oddahnili in okrepčali. Ob 21.30 smo šli vsi romarji (kakih 100, od tega 20 Slovencev) v cerkev k večernicam, kjer smo skupaj počastili Marijo in zmolili večerno molitev. Na župnikovo željo smo Slovenci za sklep zapeli Marijino pesem. Po nočnem počitku nas je pozdravilo čudovito nedeljsko jutro. Nekateri so ga hitro izrabili za jutranji sprehod do bližnjega previsa nad cerkvijo.

Glavna in središčna točka našega romanja je bila nedeljska maša ob 9. uri. P. Damijan nam je po evangeliju nazorno pokazal primerjavo med ziteilsko cerkvijo in našim življenjem. "Kadar pridemo v tukajšnjo cerkev, najprej zagledamo veliko okno, skozi katerega prihaja svetloba. Nato se obrnemo proti oltarju, vendar moramo prehoditi vso cerkveno ladjo, da pridemo do njega. Vseskozi pa nas z glavnega oltarja spremlja Marija in nam popotnikom vliva upanje v njeno varstvo. Podobno je v življenju. Ko se človek rodi, pravimo, da zagleda luč sveta. Pozneje začne spoznavati Boga in njegovo razodetje, se pravi, začne se obračati proti oltarju in se mu s hojo po poti življenja, s prejemanjem zakramentov čedalje bolj približuje. Ob odhodu iz cerkve se človek vnovič za-zre v okno svetlobe in v njem upodobljenega Kristusa. Podobno se človek, ki je 'živel iz vere' (Heb 10,38), ob do-

Podvigi ameriških Slovencev

Dr. Edi Gobec

V knjigi Slovenian Heritage (Slovenska dediščina) je Slovenski ameriški raziskovalni center predstavil tudi ameriškega Slovencega Jožefa M. Zlatoperja. Svojo kariero je začel kot rudar, nadaljeval kot knjigovodja in končal kot podpredsednik velike ameriške tovarne Lubrizol Corporation. Še zanimivejši pa je vzpon njegovega sina Ronalda. Najprej je bil mornariški bojni pilot v Vietnamu, nato učitelj pilotov in koordinator številnih mornariških programov. V zalivski vojni je bil poveljnik mornariške bojne skupine USS Ranger, ki je odločilno pripomogla k zmagi nad iraško vojno mornarico. Po vrnitvi v Ameriko se je povzpel na še višji položaj, saj je postal podadmiral (vice admiral) in šef oddelka U.S. Navy Personnel, kjer je vodil administracijo za vse uslužbenca ameriške vojne mornarice. 6. avgusta letos pa je prevzel vojno mornarico na Pacifiku, pod katero spadajo vse enote od Kalifornije do Južne Koreje, Japonske in Avstralije. Na slavnostni prevzem poveljstva na letalonosilki USS Carl Vinson v Pearl Harborju na Havajih sta prišla tudi njegov oče Jožef in mati Marija. Zdaj se komaj dvainpetdesetletni sin slovenskih staršev, ki se pri vsem tako odgovornem delu tudi pridno uči slovenščine, uvršča med najslavnejše slovenske admirale v Evropi in Ameriki.

Tudi slovenska slikarka in kiparka Lillian Brulc se v Ameriki čedalje bolj

uveljavlja. Slovenci jo poznamo predvsem kot kiparko spomenika slovenskim rudarjem v Iron Worldu v Minnesoti in ilustratorko knjig Slovenskega ameriškega raziskovalnega centra ter občasno sodelavko pri Slovenski ženski zvezi. Njen že napisani življenjepis s pregledom vseh pomembnejših stvaritev bo izšel v seriji o slovenskih uspešnejših v svetu. Sedemnajstega junija je Brulčeva na svoji razstavi v umetnostnem muzeju na državni univerzi v Milwaukeeju (Wisconsin) od Slovenskega umetnostnega sveta dobila Nagrado za zasluge (Award of Merit). Njena monumentalna dela najdemo po vsej Ameriki, pa še v Panami in drugod. Zadrjo številko umetnostne revije Christianity and the Arts že na platnici krasi njena slika "Women of Faith" (žena vere), urednica Marci Whitney-Schenck pa ji je posvetila uvodni članek ter objavila več reprodukcij Brulčeve izjemne umetnosti.

+ + +

Opozarjamo, da še vedno zbiramo gradivo o pomembnih slovenskih uspehih po vsem svetu. Kdor bi pri tem, za narod tako pomembnem delu, želel pomagati, prosimo, da pošilja informacije, časopisne izrezke (z imenom časopisa in datumom izdaje), slike, naslove in napotke na naslov:

*Prof. Edi Gobec
Slovenian Research Center of
America, Inc.
29227 Eddy Road
Willoughby Hills, Ohio 44092 USA.*

polnitvi življenjske daritve spet sreča s sijem svetlobe, ki ga bo trajno obdajala v Jezusovi in Marijini bližini..." Temu razmišljanju smo pridno in pozorno sledili, med evharističnim bogoslužjem pa izražali "svoje želje Bogu z molitvami, prošnjami in zahvalami" (Flp 4,6).

V ziteilski cerkvi je med drugimi svečami tudi slovenska. Sem smo jo prinesli že v prejšnjem desetletju. Izdelale so jo sestre karmeličanke v

Sori, ki so po zamisli Boštjana H. na njej lepo upodobile najvišjo slovensko goro Triglav. Ta sveča gori vedno in samo pri slovenski maši. Dobri župnik pa se je spomnil na Slovence konec junija 1991 in jo v tistih najtežjih dneh - tako je sam povedal - prižgal tudi pri maši na zadnjo junijsko nedeljo.

Pot domov je bila pot radosti in hvaležnosti, z zaupanjem v Božji blagoslov in Marijino varstvo.

Jan

oglasi

• DRAGI ROJAKI, POTUJETE V ITALIJO? Na pragu domovine, v središču stare Gorice, ob lepem drevoredu Corso Italia, Vas pričakujemo v PALACE HOTELU***, najboljšem in največjem hotelu v mestu. Najmodernejši komfort (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija). Rojaki imajo 15% popusta. – PH-PALACE HOTEL***, Corso Italia 63, I-34170 Gorizia, tel. 04 81 / 821 66, telex 461154 PAL GO I, fax 0481 / 31 658.

• V večnem mestu Rimu pa Vam je na voljo HOTEL EMONA***, prav tako z vsem komfortom (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija), sprejelo pa Vas bo slovensko osebje. Rojaki imajo 15% popusta. – HOTEL EMONA***, Via Statilia 23, 00185 ROMA, telefon 06 / 7027827 / 70227911, fax 06 / 7028787. – Pričakujemo Vas! – Lastnik obeh hotelov: Vinko Levstik.

• Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v

domovino se Vam toplo priporočamo. – Obrnite se na naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

• RAČUNALNIKI: Sinclair 48 K DM 245,-. Vse vrste Commodore, Schneider, Atari RADIOAPARATI, AVTO-RADIO Hi-Fi. Razni stroji in orodje. Eksportni popust. – Jode Discount Markt, Schwanthaler str.1, 80336 München 2, BRD.

• PREVODI – Sodno zapriseženi prevajalec za nemščino mag. Slavko Kessler vam uradno prevede vse vrste listin in strokovnih besedil. Telefon 80538 München, Liebigstr.10, tel.: 089 / 22 19 41, fax 089 / 29 16 16 27.

• V Frankfurtu, nedaleč od velesejma, Vas v restavraciji hotela FRANKENHOF, Lorbacherstr. 3, tel. in fax 069 738 00 18, postrežejo z izvrstnimi jedmi (tudi slovenskimi).

Z nizkimi cenami in kvaliteto se priporočata Silvija in Tine Bibič.

• 60-letna upokojenka (visoke rasti) z nemško pokojnino išče sebi primerne partnerja za skupno življenje. Moj tel.: 64491 München

• V Ljutomeru prodam hišo z garažo na 800 m² veliki parceli. Cena 150.000 DM. Informacije na tel.: 069 81-270.

• V Izoli, 200 m od morja, prodam dvonadstropno hišo, opremljeno za turiste. Hiša ima 7 apartmajev (soba z balkonom, CK, dvorišče, vrt, telefon) in veliko stanovanje (140 m²). Možna je tudi prodaja po etaži. Cena po dogovoru. Telefon v Nemčiji 0212-15254

Če potujete v München,
Vas pričakuje
HOTEL ERBPRINZ
Sonnenstr.2, 80331 München 2
tel. 089 / 59 45 21
Družina Zupan

(nadaljevanje s strani 15)

ce prej govoril o usodnih namenih te konference. Protest so dvignile razne narodne škofovske konference in druge najvišje cerkvene ustanove. Omenimo samo to, da je papež pred konferenco poslal vsem predsednikom držav pismo v katerem jih prosi in roti, da naj vendar vse storijo, da se takšni predlogi na konferenci ne uveljavijo. Če bodo ti predlogi obveljali, bo to imelo usodne posledice za ves svet.

Kam vse to pelje?

Posledice bodo katastrofalne, ne le za milijone otrok, ki

nikoli ne bodo ugledali luči tega sveta, pač pa tudi za mnoge druge. Pomislimo na pravilo o spolni svobodi. Kakšno nepopravljivo škodo lahko takšna načela povzročijo celim generacijam mladih, če jim bo dovoljeno neobzdrano slediti svojim nagonom, namesto da bi jih opozarjali pred nevarnostjo izživljanja. To pomeni mlade ljudi oropati smisla življenja. Vendar bo že naslednja generacija zahtevala obračun od skrunilcev naravnega in božjega reda.

*(Povzeto po članku
dr. Lojza Kukavice,
v Duhovnem življenju)*

Ob prvi obletnici smrti dolgoletnega frankfurtskega župnika Mirka Jereba bodo pri Mohorjevi založbi v Celovcu izšli v knjižni obliki izbrani njegovi mesečni resno-zabavni članki, ki so izhajali nekaj let v Naši luči v rubriki "Iz Don Kamilovega mлина". Prepričani smo, da bo marsikdo med bralci Naše luči prav rad posegel po knjigi, ki nam ohranja blizu tega požrtvovalnega duhovnika in njegov izostreni čut za podvig in križe, za ovrednotenje razmer našega evropskega izseljenstva. Knjiga bo izšla v oktobru in jo boste dobili na župnijskih uradih doma in po svetu. Priporočamo.

vsaj majčkeno se nasmejčkajte!

- Tu ste pozabili piko.
- Da, res. Prosim, napravite jo vi.
- Ne morem, mora biti isti ropis!

☺

- Pepček: Oče, kje si se rodil?
- V Ljubljani.
  - In ti, mama?
  - V Trstu.
  - A jaz v Mariboru. Čudno, da smo se vsi trije našli.

☺

- Kako pa je pri vas z dopustom?
- Kot povsod. Praktično ga ima vsak dva meseca na leto: štirinajst dni pred dopustom že nihče več nič ne dela, potem ga en mesec sploh ni, po vrnitvi pa štirinajst dni tudi ni nihče za nobeno rabo.

☺

"Slišal sem, da zidaš. Pa bo tvoja hiša kaj večjega ali samo manjša stvar?"

"Hiša bo nekaj manjšega, plačevanje bo pa velika stvar."

☺

Vratar uglednega hotela ustavi dva hipija, ki prihajata k vratom:

- ... in tukaj imate potrdilo, da ste ozdravljeni kleptomani!

"Žal mi je, toda v ta hotel ne morete brez kravate."

Nekaj minut pozneje sta hipija nazaj. Eden od njiju s kravato.

"Vi lahko vstopite," reče vratar tistemu s kravato, "medtem ko oni ne."

"On?" vpraša hipi. "To je moja žena."

☺

"Ženo sem najprej naučil reda. Točno ob pol treh mora biti kosilo na mizi."

"In če zamudiš?"

"Potem ne dobim ničesar."

☺

Kmet žene konja, vpreženega v težak voz, na vrh klanca. Ko pride na vrh, se ustavi, si obriše znoj s čela in vzdihne:

"Tako vroče mi pa že zlepa ni bilo!"

"Tudi meni ne," reče konj.

Kmet osuplo pogleda svojega psa in reče:

"No, še nikdar nisem slišal, da bi konji govorili!"

"Tudi jaz ne," reče pes.

☺

"Ne prisegaj pri zvezdah, lju-bi! Tudi zvezde so minljive!"

"Pri čem pa naj potem prisežem?"

"Prisezi pri nečem, brez česar ne moreš živeti."

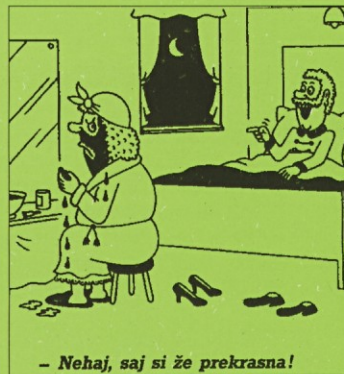
"Dobro. Potem prisegam pri svoji mesečni plači!"

☺

"Kaj se pa tako pusto držiš?"

"Kako pa naj se, ko čakam Marjana, ki noče priti, in se ne morem orestiti tebe, ki nočeš oditi!"

☺

- Nehaj, saj si že prekrasna!

"Zakaj si klatil sosedove hruške?"

"Lačen sem bil pa letos jih še nisem jedel."

"Joj, kako me je sram! Le kaj bo rekel sosed?"

"Mama, pa ga ti povabi na naše slive, ko bodo zrele."

☺

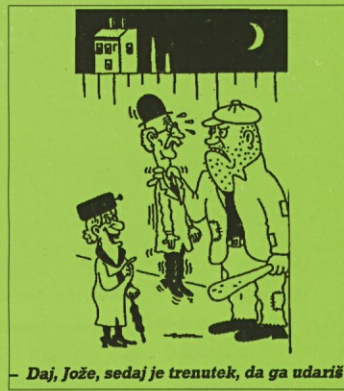
- Če se bo službeno potovanja kaj zavleklo, ženka, ti bom poslal telegram.

- Ni treba, možek, sem ga že našla v tvojem žepu.

☺

Miha je prejel od svojega prijatelja Pepeta tole pismo:

"Dragi Miha, pred petimi leti sem ti ukradel sto tolarjev. Od tedaj ne morem več mirno spati. Ukradeni denar sem ti danes nakazal. Če ne bom mogel spati, ti bom nakazal še petletne obresti. Tvoj Pepi."

- Daj, Jože, sedaj je trenutek, da ga udariš!

SLOVENSKE KATOLIŠKE ŽUPNIJE PO EVROPI**ANGLIJA****LONDON SW9 Ols, 62, Offley Road, tel. + faks 071 - 735 - 6655, Stanislav Cikaneč****AVSTRIJA****A-1050 WIEN, Einsiedlergasse 9-11, tel. 1-544 2575, Anton Štekl****A-8020 GRAZ, Mariahilferplatz 3, tel. 0316 - 91 31 69 - 37, p. mag. Janez Žnidar****A-4053 HAID b. Ansfelden, Kirchenstraße 1, tel. 07229 - 88 3 56 - 3 (ob petkih popoldne in ob sobotah), Ludvik Počivavšek****A-6800 FELDKIRCH / Vorarlberg, Herrengasse 6, tel. 0 55 22 - 73 1 00 in 34 850, Janez Žagar****A-9800 SPITTAL / Drau, Fridtjof-Nansen-Str. 3****BELGIJA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36, tel. 089 - 76 22 01, Vinko Žakelj****B-6200 CHÂTELINEAU, 10, rue de la Revolution, tel. 071 - 39 73 11, Kazimir Gaberc****FRANCIJA****F-92320 CHATILLON, 3, Impasse Hoche, tel. 1-42 - 53 64 43, faks 1-42 53 56 70, prelat Nace Čretnik, Silvo Česnik, Martin Retelj****F-57710 AUMETZ, 9, rue Saint Gorgon, tel. 82 91 85 06, Anton Dejak****F-57800 MERLEBACH, 14, rue du 5 Decembre, tel. 87 81 47 82, Jože Kamin****F-06300 NICE, 17, rue de Sospel, tel. 93 56 66 01, Franjo Pavalec****HRVAŠKA****41090 ZAGREB, Vrbčanska 114, Andrej Urbančl, CM, tel. 041 - 156 573****ITALIJA****SLOVENIK, I-00178 ROMA, Via Appia Nuova 884, tel. 06 - 718 47 44, faks 06 - 718 72 82, msgr. dr. Maksimilijan Jezernik****MILANO: msgr. dr. Oskar Simčič, Corte S. Ilario 7, 34100 Gorizia, tel. 0 418 - 32 123****NEMČIJA****D-10829 BERLIN, Kolonnenstr. 38, tel. 030 - 784 50 66, fax 030 - 788 33 39, Martin Horvat, tel. 030 - 788 19 24****D-46149 OBERHAUSEN, Oskarstr. 29, tel. 0208 - 64 09 76, Janez Pucelj, tel. + faks 0208 - 644 277, Stanislav Čepлак, diakon****D-50674 KÖLN, Moltkestr. 119 - 121, tel. 02 21 - 52 37 77, Martin Mlakar****D-60596 FRANKFURT, Holbeinstr. 70, tel. 069 - 63 65 48, Janez Modič****D-68159 MANNHEIM, A 4, 2, tel. 06 21 - 28 5 00, Bogdan Saksida****D-85055 INGOLSTADT, Feldkirchner Str. 81, tel. 08 41 - 59 0 76, Stanislav Gajšek, tel. + faks 0841 - 92 06 95****D-70184 STUTTGART, Staffenbergstr. 64, tel. 07 11 - 23 28 91, Janez Šket, tel. + faks 07 11 - 2 36 13 31****D-72764 REUTLINGEN, Krämerstr. 17, tel. 07 121 - 45 2 58, faks 07121-47227 Janez Demšar, Urbanstraße 21, D-72764 Reutlingen, tel. 07 121 - 44 7 89****D-86199 AUGSBURG, Klausenberg 7c, tel. 08 21 - 97 9 13, Jože Bucik****D-89073 ULM, Olgastraße 137, tel. 07 31 - 27 2 76, Jože Bucik, voditelj dr. Marko Dvorak****D-80538 MÜNCHEN, Liebigstr. 10, tel. 089 - 22 19 41, faks 089 - 29 16 16 27, Marjan Bečan****NIZOZEMSKA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36, 089 - 76 22 01, Vinko Žakelj****ŠVEDSKA****S-411 38 GÖTEBORG, Parkgatan 14, tel. + faks 031 - 11 54 21, Zvone Podvinski****ŠVICA****CH-8052 ZÜRICH, Schaffhauser Str. 466, Postfach 771, tel. 01 - 301 31 32, faks 01 - 303 07 88, p. Robert Podgoršek, Seebacherstr. 15, Postfach 521, CH-8052 Zürich, tel. 01 - 301 44 15****CH-4500 SOLOTHURN, Kapuzinerstr. 18, tel. 065 - 22 71 33, p. Damijan Frlan****KATOLIŠKO SREDIŠČE SLOVENCEV PO SVETU, 61001 Ljubljana, Poljanska 2**tel. + faks 061 - 13 32 075, voditelj: Janez Rihar, 61120 Ljubljana, Nove Fužine 23,
tel. 061 - 454 246, faks 061 - 446 135